

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація:
"Свобода", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
або Нью-Йорк (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 481-2200
або Нью-Йорк (212) 727-5260

PIK LXXXVI. Ч. 236. ДЖЕРСІ СІТІ І НЬО ЙОРК. СЕРЕДА, 17-го ЖОВТНЯ 1979 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, OCTOBER 17, 1979 No. 236. VOL. LXXXVI.

У НЬО ЙОРКУ ВІДБУВСЯ ВЕЛИКИЙ КОНЦЕРТ У 50- РІЧЧЯ ОУН І 20-РІЧЧЯ СМЕРТІ С. БАНДЕРИ

Нью-Йорк, Н. Й. (В. Л.-ш).
— У неділю, 14-го жовтня ц. р., тут у просторій залі Тавн Голл відбувся, — організований Крайовим Ювілейним Комітетом, — великий престижний концерт у 50-річчя існування Організації Українських Націоналістів і 20-річчя з дня трагічної смерті провідника ОУН с. п. Степана Бандери.

Кілька сотень українців, які прибули на цю небуденну імпрезу не тільки з Нью-Йоркської метрополії, але також з інших сусідніх з Нью-Йорком штатів, були захоплені програмною концертною, яка була дуже добре підібрана для відзначення 50-річчя ОУН, організації, яка своєю діяльністю, своїм трудом і повною відданістю своїх членів здійснювала ідею здобуття Української Незалежної Держави, перейняту від попередників, учасників Визвольних Змагань 1917-21 років, і яка

голосила: „здобудеш українську державу, або згинеш у боротьбі за неї“.

На ефективно адекорованій сцені з емблемою ОУН, українським синьо-жовтим прапором і тризубом, пролунав сильний голос відомого артиста Євгена Куриля, який з-поза сцени з великим відчуттям проказав: „Молитву українського революціонера“, що могутніми вступними словами голосить: „Я дух одвічної стихії, що зберіг тебе від татарської потопа і поставив на грані двох світів творити нове життя“.

Потім святочне слово виголосив м-р Т. Буйняк, голова ГУ ЛВУ з Канади, який не тільки провів глибоку аналіз творчої праці і боротьби ОУН, але переповівши коротко історію цієї Організації, яка, як заявив прелегент, була у певному (Закінчення на стор. 7)

ГЕН. РОДЖЕРС ПЕРЕСТЕРІГАЄ ЗАХІД ПЕРЕД СОВЕТСЬКОЮ АТОМОВОЮ ПЕРЕВАГОЮ.

Нью-Орлінс. — Ген. Бернард В. Роджерс, головнокомандувачий військами Північно-Атлантичного Союзу (НАТО) заявив в суботу, 13-го жовтня ц. р., що раптовий зріст в продукції советської атомової зброї уможливив советському блоку, тобто країнам Варшавського Пакту, здобути перевагу в ділянці не тільки атомової, але також конвенційної зброї і перенести у майже всіх ділянках збройної сили НАТО.

Ген. Роджерс підкреслює, що лідери Советського Союзу нагородили велику силу зброї, розбудували велику агресивну мілітарну потугу, яка вже давно переросла оборонні потреби СССР і яка може в майбутньому довести до військової конфронтації.

„Ми мусимо пам'ятати про історичні факти, що країна, яка розпоряджається надмірною мілітарною силою і яка перебуває під внутрішнім тиском, дуже часто змушена вдаватися до диверсійних дій у країнах т. зв. „третього світу“, або репресій у тих частинах

світу чи країнах, які вона вже контролює“, — заявив ген. Роджерс, який рекомендував, щоб З'єднані Штати Америки мали постійно на увазі збільшення советської військової сили в Європі.

ЗСА не можуть приділяти надто великої уваги „реторичній мировій пропаганді“, яку ведуть Советський Союз і його сателіти, і через це занедбувати ділянку зброєння чи ігнорувати советську загрозу, — сказав ген. Роджерс, закликаючи до розумного балансу і розподілу між надійним завтра і сьогоднішньою дійсністю.

Ген. В. Роджерс був головним промовцем на відкритті будинку Едварда Герберта, названого в честь колишнього конгресмена, який був головою конгресової Комісії збройних сил. Виступаючи з тієї нагоди, Роджерс виразно і недвозначно підкреслював, що старання прилежувати політиці детанту не повинні перешкоджати розбудові мілітарної сили НАТО, що буде ефективною відповіддю на советське інтенсивне зброєння.

КАСТРО ВИМАГАЄ ДОПОМОГИ ДЛЯ БІДНИХ КРАЇН ВІД БАГАТИХ

Нью-Йорк, Н. Й. — Диктаторський президент комуністичної Куби Фідель Кастро, виступаючи в п'ятницю, 12-го жовтня, на засіданні Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй, звернувся з вимогою до ЗСА та інших багатих „імперіалістичних“ країн дати допомогу бідним країнам у висоті 300 мільйонів доларів на протязі наступних десяти років. Кастро погрожував, що у відсутності такої допомоги „майбутність буде апокаліптична“ та що світі ніколи не буде миру.

Кастро, який прибув до ЗСА вночі з середи на четвер, 10-го і 11-го жовтня, та відлітає у неділю вранці, 14-го жовтня, виступав у ролі теперішнього речника організації т. зв. неоприділених-незв'язаних країн, представники яких відбули наради на Кубі минулого місяця. Деякі речники тих країн заявили після промови Кастро, що його твердження не відібрали ані поглядів, ані рішення учасників тих нарад.

Кастро запропонував, щоб 300-мільйонним фондом віддали Об'єднані Нації та щоб кожний член цієї міжнародної організації мав право голосувати над розподілом грошей.

На вступі своєї понад двогодинної промови-тирани, що її кількакратно переривали оплесками представників советського блоку і країн т. зв. „третього світу“, Кастро заявив, що він не прийав до ЗСА, щоб „зранити могутнього сусіда у його власній хаті“, хоча постійно твердив, що, мовляв, ЗСА є джерелом всього зла у світі. Він засудив ЗСА за „підтримку сіонізму“ та Ізраїль за „найбільш жорсткий злочин нашої доби“ у відношенні до палестинців. Він теж обвинувачив ЗСА у підтримці Південної Африки у її „кримінальній політиці та расистському гнітю“ та у відкритті „колоніального стану“ у Пуерто-Ріко.

Свої вимоги Кастро мотивував тим, що, мовляв, ЗСА та інші західні країни привели незрозумілий стан до такого стану „колонізаційного, імперіалістичного“.

Розпочинаються китайсько-советські переговори

Москва. — Після кількох тижнів проволочки і підготовчих зустрічей між китайськими і советськими представниками, які обговорювали в першу чергу справу усталення програми нарад, наразі цього тижня розпочинаються формальні переговори, які мають за завдання повернути добросусідські зв'язки між Китаєм і Народною Республікою в Советському Союзом. Китайські джерела потвердили, що обидві делегації погодилися на своїй п'ятій підготовчій сесії, щоб розпочати дійсні переговори.

Від прибуття китайської делегації до Москви ще 23 вересня ц. р. єдиним „досягненням“ у переговорах було погодження, що перша половина конференції відбуватиметься в Москві, а друга у Пекіні.

Судитимуть близьких співробітників Мао Зедонга

Пекін, Китай. — Китайський лідер Гуа Гуофенг заявив європейським журналістам, що кілька визначних співробітників померлого китайського провідника Мао Зедонга, яких називають „Шайка чотирьох“, будуть скоро судити за їхні злочинні дії під час т. зв. „Культурної революції“ в початках 1970-х років. Між ними є також вдова Мао, Джіанг Чінг. Він додає, що на смерть їх не засудять, та що тепер вони живуть „досить вигідно“.

Теперішній китайський комуністичний уряд старався привернути те, що в Пекіні називають „панування права“ та привернути

Фідель Кастро

неоколоніалізмом“, збагачуючись коштом „експлуатації на протязі десяти років, а то й цілих сторіч“. У контрасті, країни соціалістичного блоку „не брали участі у плондруванні світа“ і тим самим не є відповідальні за недорозвинені стан багатьох країн, хоча Советський Союз і його союзники „мають зрозуміння“ до такого стану і „зобов'язалися допомогти усунути убожество“, — твердив Кастро, підкреслюючи, що багаті країни Заходу є „морально зобов'язані“ допомогти незрозумілим країнам безпосередніми датами, низькопроцентними позичками тощо.

Кастро промовляв за закритими дверима у присутності делегатів до ОН та службовців, багато з яких не чекали на кінець промови. Від хвилинки приїзду Кастро до Нью-Йорку, під час його 76-годинного перебування в кубинській місії до ОН, на вулицях біля будівлі ОН відбувалися постійні демонстрації кубинських емігрантів та прихильників Кастро, при чому перших було понад 3,000, а останніх біля 500. На час перебування Кастро в Нью-Йорку місцеві поліція була відгородила чотири блоки довкола будівлі кубинської місії, допускаючи до інших будівель тільки їх мешканців за строгого перевіркою, що обурювало населення цієї метрополії. Охороною Кастро займалося 2,000 поліціантів та невідоме число службовців Федерального Бюро Інвестицій та Таємної Служби. Міська влада твердила, що охорона Кастро коштуватиме місто біля 3 мільйонів доларів.

СТВЕРДЖЕННЯ І ЗАКЛИК ГОЛОВНОЇ КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Головна Контрольна Комісія у складі: Богдан Футей, Іван Геврик, Іван Телюк, Богдан Гнатюк і о. Степан Біляк, закінчила дня 12-го жовтня 1979 р. контроль майна, діловодства та організаційного стану Українського Народного Союзу та Видавництва „Свобода“, Української Національної Корпорації Дому УНСоюзу та Союзівки і ствердила наступне:

1. Майно Українського Народного Союзу сягнуло при кінці червня 1979-го року суму \$43,331,520. За перше півріччя 1979-го року, в якому була виплачена членам дивиденда на загальну суму \$526,000, майно УНСоюзу зросло на суму \$216,221.

2. Головна Контрольна Комісія ще раз потверджує свою постанову з попередньої контролі, щоб Головний Екзекутивний Комітет та Дирекція Української Національної Корпорації Дому УНСоюзу сконцентрували всі заходи і зусилля на винайми недоворужених Шкільною Радою міста Джерзі Сіті приміщень на 9-му та 10-му поверхах.

3. Плану головної організації Василя Оріховського на 1979-ий рік, одобрений Головним Урядом, мав за мету призначення 5,000 нових членів. Цей план Організаційного Відділу найшовся у розважних труднощах в наступі:

а) браку постійних організаторів

б) неактивності Відділів

в) непевного економічного стану

г) несприятливої атмосфери в терені.

Головна Контрольна Комісія звертає увагу, що по кінці червня 1979 року призначено тільки 1,212 нових членів, забезпечених на загальну суму \$3,470,000. Пересічна сума забезпечення цих нових членів виносить \$2,863. По кінці вересня 1979-го року призначено тільки 1,830 нових членів. Із існуючих 458 Відділів УНСоюзу в ЗСА і в Канаді поважає число Відділів, надалі не виявляє жадної організаційної діяльності та не приєднало досі ані одного нового члена.

4. Головна Контрольна Комісія перевірила основний стан Видавництва „Свобода“ і розглянула можливість збільшення числа сторінок щоденника „Свобода“, щоб уможливити своєчасну публікацію наданих дописів і статей, та прийшла до висновку, що під теперішню пору неможливо зrealізувати, що рекомендацію Конвенції з огляду на зростаючі ціни матеріалів і поштових оплат за пересилку газет. Здійснення цього плану вимагає затвердження відвідини передплати „Свободи“, тому Головна Контрольна Комісія рекомендує передати цю справу під розгляд Головного Уряду.

Головна Контрольна Комісія пригадує потребу відновлення діяльності Культурної Комісії УНСоюзу, яка покинула на річному засіданні Головного Уряду, щоб покращити і поширити культурно-освітню працю УНСоюзу, а зокрема працю Видавництва „Свобода“.

5. Літній сезон на Союзівці був успішним: відбулися там табори для молоді, Курси Українства, Тенісова Школа, дуже чисельний Курс українських танців і спортивні змагання. Для кращої обслуги потреб нашої членства, а зокрема нашої молоді, Головна Контрольна Комісія рекомендує побудувати на Союзівці ще один мешкальний будинок для молоді.

Точні звіти Головної Контрольної Комісії і рекомендації щодо всіх ділянок праці УНСоюзу, Видавництва „Свобода“, Української Національної Корпорації Дому УНСоюзу та Союзівки, які були предметом спільного засідання та обміну думок Головної Контрольної Комісії і Головного Екзекутивного Комітету, будуть включені до звітів після річної контролі.

Головна Контрольна Комісія познайомилась із неоправданими обвинуваченнями УНСоюзу та його Головного Уряду, які появились в деякій українській пресі і після їх розгляду стверджує, що:

1. Український Народний Союз та його Головний Уряд працюють постійно згідно з цілями і завданнями УНСоюзу, що їх встановили були засновники УНСоюзу та які включені в постанови статуту УНСоюзу, як також згідно з рішеннями Конвенції та річних засідань Головного Уряду.

2. Український Народний Союз є надбанням шлої української спільноти в ЗСА та в Канаді і він об'єднує в рядях свого членства українців без огляду на їхню віровизнання і політичні переконання.

3. Український Народний Союз постійно підтримував і далі підтримує всі культурно-освітні, церковні, виховні і молодіжні організації, як теж українські центральні установи УККА, КУК та СКВУ.

4. Керівні органи УНСоюзу та його членство беруть активну участь в українському громадсько-успішному житті та ведуть самі і підтримують всі інші акції в обороні прав людини та національних прав українського народу.

5. Український Народний Союз та його головний уряд несе весторонню допомогу українському народові в його боротьбі і змаганнях за здійснення ідей вільної соборної незалежної України.

Головна Контрольна Комісія рекомендує Головному Екзекутивному Комітету почати з нагоди 85-річчя УНСоюзу посилену осінню організаційну кампанію і закликає все членство УНСоюзу, всіх секретарів Відділів, конвенційних делегатів і членів Головного Уряду, включитися в цю кампанію та докласти всіх старань, щоб виконати повністю намічену на цей ювілейний рік квоту нових членів.

Пам'ятаймо, що більший чиселом членів і міцніший фінансово Український Народний Союз зможе ще краще і ще більше працювати для добра свого членства, української спільноти та для повсютнього, але нескорого українського народу.

Тому закликаємо українців ЗСА і Канади стати членами УНСоюзу, щоб збільшеними рядами членства та скіпненими фінансами іти вперед до здійснення нашої Великої Меті.

Головна Контрольна Комісія:
Богдан Футей, Іван Геврик, Іван Телюк, Богдан Гнатюк, о. Степан Біляк.

Комітет Українсько-Єврейської Співпраці в Єрусалимі складає співчуття з приводу 20-річчя трагічної смерті С. Бандери

Єрусалим, Ізраїль. — На адресу редакції „Свобода“ наспіла телеграма з Єрусалиму від Комітету Українсько-Єврейської Співпраці, датована 12-го жовтня 1979 року, у якій говориться: „У двадцять роковин скривавиства видатного діяча українських національних змагань с. п. Степана Бандери, Комітет Українсько-Єврейської Співпраці.

Телеграма надана в українській мові, підписана Комітетом Українсько-Єврейської Співпраці.

У МЕНОР КОЛЕДЖІ ВІДБУДЕТЬСЯ ВСЕАМЕРИКАНСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ УЧИТЕЛІВ

Нью-Йорк. — Президія Шкільної Ради при УККА повідомляє, що раніше заплановані на 29-го, 30-го червня та 1-го липня ц. р. Всеамериканська Конференція Вчителів Шкіл Українознавства та З'їзд Централі Олімпіади, що були відкриті через страйк продавців бензину у Пенсильванії та через утруднення купівлі бензину в інших штатах, відбудеться з трохи зміщеною програмою 20-го та 21-го жовтня ц. р. у Менор Джуніор коледжі у Дженкінтаві (Фокс Чейс Ровд і Форест еве.), біля Філадельфії.

Учительську Конференцію відкриє голова Шкільної Ради д-р Роман Дражньовський в суботу, 20-го жовтня, а 10-й год. ранку (перед тим проведуться сесії реєстрації), опісля д-р О. Бойчук представить проект нового статуту Шкільної Ради.

На окремій сесії про шкільництво промовлятимуть: д-р Р. Дражньовський — „Українське шкільництво на нових місцях поселення“, проф. Н. Чмук — „Сучасна середня школа в Советській Україні“, д-р Ю. Перфецький — „Засоби русифікації українських шкіл в УССР“. Цією сесією керуватиме д-р С. Федоренко.

На сесії програмово-методичні перспективи, якою проведуть д-р Б. Романчук, заплановані такі доповіді: „Можливість навчання української мови в американських школах“ — д-р Р. Ганусей, „Використання вислідів українського навчання в американських обставинах“ — д-р М. Ткач, „Можливість творення сітки англословянських шкіл у системі Рідного Шкільництва“ — д-р Б. Тодорів, „За двома мови навчання в Америці“ — уч. сен. Ксенія Турко, „Слово вчи-

тельки французької мови до українських учителів“ — Надія Сілецька, „Особистість та характер українського вчителя“ — д-р І. Тарнавська, „Можливість вишколу вчителя українознавства“ — д-р І. Гурин.

У 8-й години вечора розпочинається бенкет, а в 10-й год., після бенкету, доповідь д-ра Р. Трача на тему: „Про відважних учителів або про творчість у навчанні“ (ілюстрована короткометражним фільмом).

У неділю, 21-го жовтня, у 8-й години ранку Служба Божая, а в 9-й розпочинається програмово-методичний семінар, яким проведуть д-р О. Ткач і д-р С. Федоренко. Коротку аналіз до програми подасть д-р Олександра Ткач, а д-р С. Федоренко — про підручники та навчальні посібники. Дир. В. Іванчук говорить: „Про підручники з української мови й літератури“, а д-р О. Лукиничий і д-р Р. Дражньовський — „Про обов'язки та кваліфікації інспекторів“, д-р І. Гурин — „З матурою, чи без матури“, инж. Д. Березовський — „Заходи Централі Олімпіади щодо вдерження української мови в родинному обиході“ та професор Х. Юзич — „Роль батьківських комітетів та батьків щодо збереження української мови у школі та вдома“.

Після обіду, від 1:45 до 4:00, відбуватиметься остання сесія, якою керуватиме голова Шкільної Ради д-р Р. Дражньовський. Інформація про працю Шкільної Ради та діяльність Шкіл Українознавства подадуть члени Президії, директори та інспектори.

У справі конференції ще можна звертатися до дир. Б. Тодорова на такий телефон: (215) 549-6755.

У Нью-Йорку почався Тиждень Слов'янської Культури

Нью-Йорк, Н. Й. — Тиждень Слов'янської Культури в цьому місті почався у понеділок, 15-го жовтня, прокламцією посаджених Нью-Йорку Едварда Кача в Мисійській Ратуші, що її виголосив в його імені спеціальний асистент посаджених Герберт Рікман. Провідною тезою цієї Прокламації були слова, які стверджували, що „Тиждень Слов'янської Культури“ в Нью-Йорку є визнанням мільйонів громадян, слов'янського походження, мешканців Нью-Йорку, які поміж іншими національностями дали великий вклад своєї культури в загальноамериканську культуру і в розвиток Нью-Йорку, які відзначилися в історії Америки, як її видатні американсько-політичні провідники і діячі, які боролися за незалежність цієї країни, і які причинилися до економічної побудови ЗСА, а також даючи вклад в культурну спадщину, будучи мистцями, письменниками і науковцями. З цих же причин публічні і приватні школи, коледжі та університети

Цей Тиждень також почався дуже успішним відкриттям мистецької виставки в приміщенні Українського Інституту Америки при 5-й есені та 79-й вулиці у Нью-Йорку: виставка продовжуватиметься цілий тиждень до дня 7-го вечора кожного дня.

Український Комітет цього Тижня подає такі додаткові інформації: у четвер, 18-го жовтня, о год. 7:30 вечора в ратуші дільниці Бруклін, видатний мистецтвознавець і мистець п-ї Слава Герулак виголосить доповідь на тему: „Українське мистецтво і культура“, при цьому будуть висвітлювані прозрілки для американської публіки.

У п'ятницю, 19-го жовтня, увечері та весь день у суботу, 20-го і 21-го жовтня, у Слов'янській залі при церкві св. Івана при 406 Схід 67-ма вулиця, відбудеться Фестиваль Фольклору. Український Музей займатиметься виставкою українських експонатів, а ресторан „Одеса“ продаватиме українські страви.

У суботу, 20-го жовтня, о год. 8-й вечора, у Джулія Ричмонд гай скул при 317 Схід 67-й вулиці, відбудеться Слов'янський Народний Фестиваль Танців, у якому візьмуть участь українські танцюристи — „Верховинці“ при Осередку СУМ-А в Нью-Йорку під керівництвом О. Гензи.

У Філадельфії відзначать 100-річчя народження Симона Петлюри

Філадельфія (Н. П.). — Знаменні роковини Симона Петлюри, Голови Директорії УНР і Головного Отамана Армії і Флоту УНР, стали в центрі уваги громадських установ і організацій Філадельфії та широкі українських кіл. Для гідного відзначення цієї річниці створено Громадський Комітет: у склад якого увійшли: Об'єднання Прихильників ДЦ УНР, ОЧСУ і ОЖ ОЧСУ, Об'єднання б. воєнків УПА ім. ген. Т. Чупринки, 12 Від. ОДВУ, Український Золотий Хрест та Братство Воєнків УГ Армії.

Постать Головного Отамана багатогранна щодо його здібностей і талантів, як також щодо різностороннього його вияву в політич-

ному й громадському житті. Тож вирішено провести це відзначення в формі Конференції, що навігилить постать Симона Петлюри в різних аспектах. Доповідатимуть на Конференції такі дослідники й професори: д-р Микола О. Степаненко, д-р Ярослав Б. Рудницький, д-р Олег С. Підгайний та д-р Роман А. Богатюк.

Час відбуття Конференції — неділя, 21-го жовтня, 1979 р.; початок о год. 2:30 після полудня; місце: Дім Української Молоді, при 4949 Олд Йорк Ровд у Філадельфії.

Громадський Комітет сподівається, що в Конференції візьмуть участь широкі кола нашого патріотичного громадянства.

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1883

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

PHO. Box 346

Jersey City, N.J. 07302

Небезпечна пропозиція

Нещодавно в Нью-Йорку відбулася пресова конференція, на якій кілька лікарів-спеціалістів повідомило, що їх дослідження, яких наведено курити щодня по одній цигарці марихуани, виявили, що в мізках цих мав наступили безповоротні анатомічні зміни. Лікарі підкреслили, що мав курити марихуану тільки протягом 6-ох місяців, додано, що їхні дослідження заперечують твердження деяких інших лікарів, що марихуана, нібито, не спричинює жадних тривалих негативних наслідків.

Дещо раніше в Трентоні, Н. Дж., теж відбулася пресова конференція, під час якої ряд науковців, покликаючись на дослідження в лабораторіях визначних американських університетів, між ними Колумбійського університету в Нью-Йорку, доказували, що довготривале вживання наркотика марихуани може спричинити анемію в немовлят, стерильність у дорослих осіб та безповоротне пошкодження мозкових клітин.

Беручи під увагу докази цих та інших науковців про дуже шкідливі наслідки від вживання марихуани, треба дивуватися президенту Джиммі Картеру, який вже кілька разів звертався до Конгресу із закликом, щоб законодавці звільнювали федеральні кримінальні кари, які тепер стосуються осіб, в яких знайдено малу кількість марихуани, призначену, мовляв, для приватного вжитку. Хоча Президент зазначає, що не пропонує „злегалізувати вживання марихуани“ і далі обстоює принцип, що продавати марихуану повинні бути притягнені до судової відповідальності, то вважає, що такі кари, як терміни ув'язнення для осіб, що їх переловлено з малою кількістю марихуани, є несправедливими, бо на ціле життя накладають на ту особу тавро кримінального злочинця, не зважаючи на те, що дана особа не порушила жадного іншого закону. Президент Картер зазначає, що далі треба зберегти грошові кари для осіб, в яких знайдено марихуану, але переконаний, що переловлені особи не повинні бути обтяжені на ціле життя „кримінальним рекордом“.

І хоча на перший погляд пропозиція президента Картера може виглядати гуманною, мовляв, він не хоче, щоб особи, які допустилися однієї помилки, терпіли за неї ціле життя, то фактично становище Президента дуже небезпечне, і то для цілого населення Америки.

Поперше, як сказано, існує багато доказів, що вживання марихуани шкодить не тільки особі, яка цей наркотик вживає, але також може спричинити анемію в немовлят, якщо мати вживала марихуану під час вагітності.

Подруге, якщо будуть звільнювані кримінальні кари для осіб, в яких знайдено малу кількість марихуани, то імпорт цього наркотика до Америки зросте, як теж збільшиться кількість осіб, які вживатимуть марихуану, зокрема серед молоді, бо багато людей, які дотепер боялися пробувати цей наркотик, — ім же загрозив ув'язнення і кримінальний рекорд, — втраять той страх, знаючи, що ім грозить тільки грошова кара і більш нічого, як це пропонує президент Картер.

Отже, „додатковий“ Президент пропонує звільнювати „відтрашувачу силу“ законів, які стосуються зловживання марихуаною. Пропозиція президента Картера може мати ще навіть більш загрозливі наслідки для населення ЗСА, бо людина, яка може легше набутти марихуану, згодом може перейти і на більш шкідливі наркотики, як кокаїна, морфіна, героїна тощо. Як відомо в Америці найбільший відсоток наркоманів — це серед молоді, а молоді є майбутністю кожного народу.

Туреччина продовжила реченець для функціонування баз ЗСА

Анкара, Туреччина. — З'єднані Стійти Америки мотимуть продовжувати активність на американських військових базах в Туреччині до 9-го січня 1980 р., а в той час прохотимуть переговорити між урядами ЗСА і Туреччини про продовження договору, який, як відомо, ЗСА підписали в 1950 р., коли Туреччина приступила формально до Північно-Атлантичного Оборонного Союзу (НАТО). В 1975 р. діяльність на базах припинено у відплату за американське ембарго на доставку зброї для Туреччини у пов'язанні з інвазією турецьких військ на Кипр.

Реченець договору ЗСА з Туреччиною вигас 9-го жовтня ц. р. Американські військові бази є невіддільними для ЗСА і країн НАТО, бо з них можна спостерігати рухи морської і повітряної флотії СРСР, а також слідувати за атомовими випробуваннями, що їх переводить Москва у різних частинах Советського Союзу.

Всеволд Б. Будний

ГЕНЕРАЛ МИХАЙЛО КРАТ — КОМАНДИР 1-ОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ДИВІЗІЇ УНА

[2]

(Доповідь прочитана під час Жалобних Сходів у пам'ять с. п. Генерала, що відбулися дня 23 вересня 1979 в Нью-Йорку, заходами Головної та Крайових Управ Братства кол. Воїнів 1-ої Української Дивізії УНА, з нагоди Сорокового Дня від смерті Командира — 8 серпня 1979)

Ведена генералом Кратом оборона відбувалася на трьох фронтах: 1) Разом із дорадниками опрацював наш Командир і передавав британським військовим чинникам роз'яснювальні листи — називав їх „рапортами“ — з висвітленими інформаціями про боротьбу України проти московського поневолення в минулому та в сучасності; він посилався на закон міжнародного права; протестував проти нахабного втручання репатріційних місій у таборове життя. Всупереч аласному почуттю дисципліни, він відмовився виконати наказ британської влади передати їй списки осіб, роджених на центральних і східних землях України; 2) В зустрічах із єврейськими офіцерами тактовно — але сухо й рішуче — відкидав їхні домагання, а поза цим у дискусії з ними не входив. 3) За посередництвом корпусу старшин роз'яснював таборникам, що означає для нас зацікавлення Москви нашим табором і яка доля чекає тих, що дадуть себе заманити в пастку.

У час такої тяжкої роботи, 27-го червня 1954 року стався небуденний подія в житті табори Бєлярії. До табору прибули два українські католицькі священники з Риму, представники св. п. сп. Івана Бучка з його благословенням

М. Платковський

ЯК СТВОРИТЬСЯ УРЯД ВІЛЬНОЇ УКРАЇНИ?

Комусь може видатися, що питання в наголову цієї статті не є актуальне, бо вільної України ще немає, постати вона може тільки після розвалу советсько-російської імперії, а на такий розвал невідомо, як довго треба ще чекати. Проте, це питання вже не раз порушувалося серед українських політичних кіл у вільному світі, а саме відновлення вільної України, тобто відновлення повної суверенної української держави) залежить від того, чи і як українці потраплять відразу ж, у момент захистання советсько-російської імперії, створити свій центральний уряд тим самим взяти владу у свої руки на етнографічній українській території. Та й сам розвал згаданої території у значній мірі залежатиме від того, якими силами будуть розпоряджатися українці й інші поневолені нині народи і чи ті сили виявлять себе зрілими й одностайними у момент „вирішальних подій“.

В українській політичній думці вже віддавна устійнилися такі гасла, як „власні сили українського народу“, „домовняча роль батьківщини“ і т. п. Дехто навіть надживає цими гаслами, бож ясно, що власні сили свого народу мають шукати для себе союзників, а батьківщина і тепер і тим більше у момент „вирішальних подій“ потребує і потребуватиме допомоги. Однак одна річ є хіба безсумнісною: український народ мав би в той чи інший спосіб вилонити з себе життєздатний провід (як це було зроблено в 1917 році з Українською Центральною Радою) і цей провід мав би спрямувати владу, як уряд суверенної держави, на території соборної України.

Вже після того мали б прийти вибори до Конституції відновленої української держави, мала б бути схвалена постійна і достосована до нових обставин національного життя конституція цієї держави, мали б бути устійнені кордони цієї держави (бо українська етнографічна територія далеко не сходиться з територією московської колонії, що існує під назвою УССР), мали б бути нав'язані зносини з чужинцями світом і т. д. Усі українці мали б визнати такий український тимчасовий уряд і поспішити йому з всебічної допомогою. Ця остання справа визнається хіба всіма українськими політичними середовищами, а, наприклад, Державний Центр Української Народної Республіки в емігранті не раз приймав офіційні постанови про те, що на випадок

виникнення в Україні суверенного українського уряду, що беззаперечно стоїть на позиціях суверенності української держави, — в такому випадкові емігрантський уряд УНРеспубліки аважатиме свою місію за скінчену, визнає посталий в Україні суверенний уряд, передасть йому всі свої повноваження (що походять з часів Центральної Ради, Трудового Конгресу і Директорії УНР) і постариться — чим зможе і як зможе — допомогти цьому українському уряду, що створиться в час отих „вирішальних подій“ на території України.

Та останнім часом чується голоси (не є суттєвими, звідкіля такі голоси йдуть), що українці на батьківщині в момент захистання московської імперії будуть — після жадливого терористичного режиму советсько-російської окупації — незорганізовані, слабкі, навіть нерішучі, а тому їм буде дуже важко або й неможливо вилонити власними силами свій суверенний уряд, свою центральну владу — їм треба, мовляв, допомогти з-зовні. Отже, треба шукати способів такої зовнішньої допомоги.

Перший „рецепт“ щодо зовнішньої допомоги — це три мільйони українців, що перебувають у вільному світі. Вони, мовляв, оці українці з вільного світу, мали б приготуватися до того, щоб у відповідний момент (коли настане ота легендарна „дванадцята година“) масово „піти в Україну“ і допомогти українцям на батьківщині створити свою владу, свій уряд і закріплювати відновлену українську державу.

Проте, з якою пошаною не ставитися до досягнень і загальнонаціональної праці українців у вільному світі, такий рецепт видється мало реальним. Насамперед треба звернути увагу на ту обставину, що серед українців у вільному світі немає єдності під політичним поглядом. І якщо дехто, може слушно, вважає, що національно-державна і політична єдність, як настануть грізні події, „з'явиться“, „за одну ніч“, то, чи ця „ніч“ не буде трохи заповою в той час, коли треба буде діяти блискавично швидко? Подруге, хто мав би серед отих трьох мільйонів „іти в Україну“? Не забуваймо, що серед тих трьох мільйонів є дуже і дуже багато національно байдужих. Далі, якщо „дванадцята година“, як це дехто вважає, прийде швидко за яких 10 років, то в якому віці будуть ті українці, які прийшли з України до вільного світу уже свідомими і дорослими людьми?

(Продовження буде)

ПЕРЕД ВІДЗНАЧЕННЯМ 50-РІЧЧЯ ЗАСНУВАННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОГО ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ (ОДВУ) В АМЕРИЦІ

(Б. К.) — У суботу, 20-го жовтня 1979 р., Організація Державного Відродження України (ОДВУ) обходять своє 50-річчя свого заснування в родині програмою, що відбувається в готелі „Нью Йорк Шератон“ при 7-й Есені та 56-й вулиці в Нью-Йорку.

На це свято повинні б прийти всі ті українські патріоти, що знають, яку велику працю для визволення України зробила ОДВУ під час свого пізотлітнього існування.

Екзекутива УККА в липні ц. р. видала спеціальне звернення до української громади в Америці, закликаючи її до масового спільного відзначення цієї заслуженої української організації.

ОДВУ була організована в 1929 році групою українських патріотів, які відчували потребу такої української організації в Америці, яка помагає б морально й матеріально Українській Військовій Організації (УВО), що тоді була в повному розгари боротьби проти польської окупації Західної України.

Ветерани й учасники визвольної боротьби

Пригадаймо, що після Першої світової війни в Америку прибули сотки українських політичних емігрантів, між ними багато старшин і воєнк українських національних армій, УГА і УНР, які включилися в українське суспільно-політичне життя та творили свої власні установи організації. Більше того, вся українська еміграція в Америці була під сильним враженням і впливом революційної діяльності УВО, політичних процесів над українцями тощо. І так вже в 1928 році постало кілька відділів УВО в Америці, однак після других відділів в Америці полк. Євгена Коновальця в 1928 було вирішено перемістити відділи УВО у суспільно-політичну організацію з виразним націоналістичним обличчям. І так в липні 1929 року виготовлено Правильник ОДВУ і в скорому часі почали поставати відділи ОДВУ по різних осередках української еміграції в Америці.

Ціль нової націоналістичної організації в ЗСА була ясна й недоводна: стати запальною базою для визвольної боротьби, яку провадив УВО та ОУН і мобілізувати українську еміграцію в Америці для всебічної підтримки визвольної боротьби. В 1930 роках ОДВУ було особливо дуже активним чинником в українській діяльності в Америці з огляду на актуалізацію української національної проблеми у зв'язку з подіями в Європі та в Західній Україні, а особливо під час усамостійнення Карпатської України.

У 1938-1939 роках ОДВУ та її братні організації — Молоді Українські Націоналісти (МУН) та Український Золотий Хрест (УЗХ) — були головним чинником в мобілізації української та американської публічної опії та активної допомоги для Карпатської України. Разом з „Об'єднанням Українських Організацій Америки“ ОДВУ інтерв'ювало в американському уряді та в урядах Англії, Франції, Німеччини та Італії в справі самостійності Карпатської України, наражуючи себе на всякі брудні доноси комуністів і їх „попутників“, що ОДВУ є „профашистською“ організацією.

Крім політичної акції в обороні Карпатської України, включно з висилкою делегації до Хусту, ОДВУ вело широку акцію допомоги Карпатській Україні в формі фінансових збірок, посилок одягу й харчів тощо.

В 1940 році ОДВУ була одною з головних організацій-основників, що створили Український Конгресовий Комітет Америки (УККА) в травні 1940 р. у Вашингтоні та від того часу є членом УККА як карна та дисциплінована складова частина. ОДВУ

(Закінчення на стор. 6)

Софія Наумович

ЗБІРНИК І. ФРАНКА ПІД ФІРМОЮ СОРБОННИ

Бібліотека С. Петлюри у Парижі заповнилася людьми 28.9.1979 р., хоч багато з них тільки що повернулися з Риму, бож відбувалося тоді представлення франкомовного видання УВУ-Сорбонни „Збірника Івана Франка“. Голова Делегатури проф. Олександр Кульчицький відкрив нараду і подав їх порядок, запрошуючи до слова трьох промовців.

Першим виступив д-р Кирило Митрович, який не взявши участі у Конференції про І. Франка на Сорбонні (12.11.1977) як доповідач, міг тепер дати безсторонній критичний огляд дев'яти авторів „Збірника“. Він зробив це з великим знанням справи, подивляючись на кожну працю, та пояснив її провідну ідею слухачам. Це перша книжка французькою мовою, — мовляв він, — з української літератури, як першою з філософії була книжка про Сковороду. Це наша вина, що появляється вона щойно 60 років після смерті І. Франка і стільки ж від початку нашої еміграції до Франції. Заслуга УВУ в тому, що він своїми зв'язками з французькими й німецькими університетами прокладає міст до чужомовної культурної публіки засобами таких ось Сковородинських, чи Франківських конференцій, які дають у висліді поважні українознавчі праці чужими мовами.

Дев'ять авторів „Збірника“, відкрили вікно до України французькою читачеві у трьох категоріях: історико-культурній (Жуковський, Кульчицький, Янів і Косик) літературно-мистецькій (Вітошинський, Вирста і Глинський) та перекладницькій (Глинський і Рудницький). Коли перша категорія оперує у вищих сферах провідництва нації, „революційної“ людини й відкинення марксизму, то друга аналізує мистецькі засоби й естетичну Франка, його „шкєспірівські висоти“ з одного боку, натуралізм а ля Золя — з другого, і конкретність у жидівській тематичі — з третього, то третя категорія кидає світло на Франкові знання і вибір творів світової літератури для перекладу на нашу мову з відкиненням декадентства, неморального сексуалізму, однак підкреслює необхідність наукового підходу в літературі. (Тут доповідач забув згадати, що професор Сорбонни Мішель Кадо у своїй передмові до книжки підписує її вартості української літератури, зокрема її тривання, які ставлять її у ряди європейської літературної творчості). Потім Ольга Вітошинська, як технічний редактор, представила всі ці трудності

„Збірника“, які зустрічає така збірна праця на догому шляху — від виголошення доповіді на конференції, почерез їхнє зібрання, зредгування, узгоджені з авторами, й нарешті друку, коректа, лонка й ілюстрації, — аж до її вигляду у формі книжки. Ректор УВУ проф. Володимир Янів, дякуючи паризькій Делегатурі, з проф. О. Кульчицьким на чолі, окреслив видання „Збірника“ як „піонерську роботу“, ваги якої ще не усвідомлює собі українська спільнота, як теж значення УВУ як емігрантського університету з повними правами. Бож була історія інші такі університети, які не витримали проби часу: „міжнародний“ УННР-и, що хоч швидко оплачувався, проіснував тільки 4 роки; був балтійський, який тихо зник, та деякий час існував польський в Англії, собсидіюваний урядом, тепер „заморожений“. А УВУ не тільки існує 60 років, але й розвивається, не зважаючи на вимушену мандрівку — Відень, Прага, Мюнхен — та на кризу 1973 р., що йшла на знищення приватних шкіл. Свій розвиток УВУ завдячує ідеї професорів, які вважають працю в УВУ як післанство, а не як „джаб“, та щедрості нашого громадянства, зокрема ж книжого дару Патріарха Йосифа, що зможливи набути будиночки довести до зміни закону, щоб УВУ міг існувати. Зате УВУ відплачується німецькій державі плеканням „дружби народів“ спільними вечорами чи конференціями. Саме до такої „міжнародності“ велими прихилилися французька Делегатура, яка шляхом наукових конференцій — Сковородинської, екуменічної й останньо Франкової закріпила зв'язки зі старовинною Сорбонною та Католицьким і Слов'янським інститутами.

На закінчення проф. Аркадій Жуковський представив фінансово-видавничий стан „Збірника“, склав подяку усім Шановним Жертводавцям і Збірникам, серед яких на перше місце висунулися пані Марія Любинецька, та запросив присутніх відобразити собі книжки й на бажання дістати dedicaцію авторів. Додав також те, що наш „Збірник“, що вийшов під спільною фірмою УВУ і Сорбонни, перевишив сорбонські видання і зовнішнім виглядом і швидкодією повів.

Голова УАТ-ва проф. Аригід Вирста, як співорганізатор вечора, закрав його, зазначаючи з гордістю, що всі члени Делегатури — це те члени Українського Академічного Товариства.

*(„Actes de la Journée Ivan Franko“, UVU-Sorbonne, Paris-Munich, 1979).

агітувати за поворот до Советського Союзу. Тут слід зазначити, що започаткували цю справу студенти, котрим наш Командир передав напередодні свого виїзду з табору такий наказ:

„Якщо будуть вивезені з табору всі старшини, хай керує табором і репрезентує його Студентська Громада. Не допускати в жадному разі ніяких виборів коменданта, ані демократизації життя табору, бо тільки дисципліна може врятувати нас від знищення“.

IV

З того часу, тобто від середини серпня, успіхи репатріційної комісії почали значно маліти, а так — звелісь нінащо. Життя поплило спокійним руслом, і позови почали творитися нові форми культурного виявлення полонених дивізійників, як ось: організовано пресу, навчання на курсах, а там — створено школи. Наближалася осінь. Табір перенесено з бєлярійського поля до добре підготовленого табору ч. 1 біля м. Ріміні, з добрим шатрами, кухнями й бараками. Наших же виселених старшин, на чолі з Командиром, примістили в міжнародну мотелі табору ч. 3. Ця ізоляція, однак, була фізична. Існував духовний зв'язок між ними і нами, йшло листування, були зустрічі при нагоді Богослужень як мистецьких імпрєз. Ні на хвилину не затрималося почуття єдності між нами, і хто зна, чи фізична ізоляція цієї єдності не скріпила?

Командир Дивізії ген. Михайло Крат уживав різних доріг, щоб що ідиент підсилювати. Ось, трапилася нагода — табір мав відзначити річницю Листопадового Чину — проголошення самостійності Західно-Української Народної Республіки 1-го листопада 1918 року. З тієї нагоди появлявся у газеті „Життя в таборі“ вступна стаття пера — як написана — полк. М. Крата п. н. „Славетна річниця“. Автор статті, нащадок козацького роду, син Наддніпрянської України, бойовий старшина Армії УНР у Визвольних Змаганнях Першої світової війни, опублікував що незвичайно талановито опрацьовану статтю, що з неї хочеться хоч частинки зачитувати:

„Перший листопада 1918 року в місті князя Лева. Там полковник Дмитро Вітовський і малий гурт його вірних

стрільців урятували честь нації і перед шлим світом... голосно сказали: „Ми тут, і вже воскресла Україна! Цей власне факт збройного заміаніфєстування 1-го листопада у Львові (а 17-го листопада у Східній Україні) волі української нації до самостійного життя — є немирущою нашою славою...“

„Свято 1-го листопада є святом цілої Нації та цілого Українського Війська. Особливо дорогим є воно для вас, старшини та козацтва 1-ої Української Дивізії, бо ви вже два роки продовжуєте славетну традицію Української Галицької Армії, в лавах якої блискає ваші батьки — та й дехто з вас — у велику пору 1918 року, цим разом „святкуємо цей день на чужині, але в тісному воєвському гурті нащадків тих, що ту легенду Першого Листопада створили... Хай роковини Листопада дадуть нам сили перетримати критичні часи на чужині та витримати тут і бути готовими для дальшої боротьби, коли прийде на це час і змога...“

Стаття „Славетна річниця“ — це один із численних доказів, яким патріотом-сорбонником був і Автор і наш Командир, с. п. генерал Михайло Крат.

Незабаром, бо вже другого грудня 1945 року, відідав римській табір Прєосвященний Владика УКЦеркви, св. п. сп. Іван Бучко, що ввійшов в історію, як „Архипастир скитальців“, а ми додали б: „...і полонених воєнків Дивізії“. Не будемо довше зупинятися на тій події; вона широко описана в збірнику „Ріміні, 1945-1947“. Проте, нам важливо пригадати слова нашого Командира, що прибув до нашого табору з табору ч. 3, бажаючи зустрітись з Владиком. Під час святочного обіду (і я цитую із збірника „Ріміні“): „...промовляв генерал Михайло Крат. Він говорив, як перший комендант табору в Бєлярії і як православний українці. Промовець дав високу оцінку історичній ролі Української Католицької Церкви і визнавав її важливу роль теж і в майбутньому нашого народу. Зворушливо прозвучав із уст сєніора нашого старшинського корпусу й православного українця тост на честь українського католицького Владика та його співробітників...“

(Продовження буде)

У світлі наведеного, розглянемо слова **ВИСТАВКА** та

Українська громада в Йонкерсі будує нову церкву

Українська католицька парафія св. Архистратига Михаїла в Йонкерсі була заснована 1899 року. Тоді на розі вулиць Чеснат і Рівераво побудовано малу дерев'яну церкву. В 1924-25 роках, коли парохом був о. Володимир Сполітакевич, цю церкву перебудували: побільшено її до 250 сидінь місць, обкладено стіни ззовні цеглою, куплено в Німеччині три дзвони, як рівнож придбано великий запрестольний образ-вітраж патрона церкви св. Михаїла.

Коли в 1950 роках парафія значно побилизилася новоприселилими з Європи, а в останніх часах переселенцями з Нью Йорку, церква показала замалу не дуже репрезентативну як на парафію понад 750 родин. Під час Великого Свят треба відправити рівночасно дві Богослужби — одну в церкві, другу в шкільній аудиторії, бо не можна помістити в церкві всіх вірних. Постала потреба будови нової більшої і гарнішої церкви. Ще одна обставина промовляла за новою будовою, а саме: в останніх роках більша частина парафіян переселилася в країні дільниці на окраїнах міста, так що в околицях церкви залишилося мало парафіян.

В травні 1972 року парафія придбала гарну, велику (1,26 акра) площу в резиденційній дільниці на розі вулиць Північний Бродвей і Шовард Терас в північній частині міста. Крім цього закуплено ще сусідній будинок, в якому будуть приміщення парафіяльного уряду і помешкання пароха.

Дня 11-го липня 1973 року, площу посвятив Іх Блаженство Патріарх Йосиф Сліпий в асист: тодішнього Владика Стемфорду бл. п. Йосифа Шмондока та Владика Ізидора Борського з Торонто в Канаді.

Будову нової церкви почали літом 1978 року. Проект і план виконав інж. арх. Т. А. Хома, а будову виконує будівельний контрактор, Чарльз Мейсмер з Нью Йорку. Відповідні умови підписали о. В. Федаш, тодішній парох, та Василь Чопій і д-р Василь Кіналь, як експерти парафії.

Нова будівля має форму восьмикутника з однією великою банею, що творить містечко головної нави, та двома малими банями. Бани будуть покриті алюмінієвою «полоченою» синтетичною поволокою золотого кольору. Під архітектурним оглядом бу-

дова буде поєднанням традиційного українського візантійського стилю із теперішніми модерними елементами. Властива конструкція — це залізний зруб, стіни якого будуть заповнені бетонними блоками та ззовні обкладені гранітними плитами. Церква матиме 400 сидінь місць та контрольовану систему опалення і охолодження. У підвалі буде велика зала (зі сценою, гардеробом), кухня та інше.

Згідно з умовою будова мала закінчитися осінню ц. р. Однак при копанні фундаменту виявилася більша кількість підірваної води, що сплинула із сусідніх ґрунтів, та переходила через містечко, де стояла церква. Це вимагало додаткових робіт, яких не можна було закінчити перед початком зими. Дошова весняна погода теж не дозволила закінчити праці для достаточної ізоляції будови перед водою. Шойно в травні почалася дальша робота. Закінчено будову підвалу, закладено залізну конструкцію, проведено електричну інсталювання, вмонтовано водні і каналізаційні проводи. Можна сказати, що 50 відсотків будови зроблено. Кошти цілої будови вносять 1,500,000.00 доларів. Половину цієї суми парафія мала в ошадностях, решту треба зібрати пожертвами парафіян. Ударна збіркова кампанія ще не закінчена. Треба сподіватися, що парафіяни підуть за прикладом основників парафії (не пожалуйте гроша на таку шляхетну шль і будову закінчат без гіпотечного заборговування. Дзвони і вітраж, про які вже згадувалося, будуть перенесені зі старої церкви та інсталювані в новій, шоби символічно задержати продовження старого з новим. Уживання дзвонів буде електрифіковано.

Душею цілої будівельної акції о. монс. Петро Федорчук, теперішній парох, а йому допомагають д-р Я. Мошак голова Будівельного комітету та В. Козіцький — голова збіркової кампанії.

У дні 25-го листопада Владика Василь, Єпископ Стемфорду в асисті дисциплінарних отців довершити посвячення наріжного каміня. Увечері того дня відбудеться традиційний Свято-Михайлівський парафіяльний бенкет.

В. Ч.

Колишні студенти Гайденавської гімназії відбудули З'їзд

Учасники З'їзду з класів, що мала здавати матуру в 1951 році. Перший ряд (зліва): Оля Дивончук-Бойко, Віра Донець-Тодорів, опіку класів проф. Михайло Демчишин, Ніна Козак-Татранська і Ореста Помірко-Пілецька. Другий ряд (зліва): Ігор Шперналь, Любомир Івасюк, Юлія Дейнека, Валентин Гергеша і Віктор Дем'яненко.

Надого залишитися у пам'яті незвичайне переживання із зустрічі колишніх студентів Гайденавської гімназії ім. Тараса Шевченка та їхніх родин і гостей в числі 190 осіб, які приїхали на оселю СУМ-А в Елленвілі 25-го і 26-го серпня ц. р.

Оселя СУМ-у розташована у горах Кетскіл в Нью-Йоркському штаті і є цілком витримане контрастом до Лінчбурга Гайде, що простягається рівниною у північно-західній Німеччині, де містяться табір переселенців і згадана гімназія — в окрузі міста Гамбург. Згадані різниці в топографії та зміни країн перебування не пошкодили ні трохи на настрої і чар зустрічі. І хоча Управа Оселі відступила нам аж дві просторі світлиці на початкову зустріч, де була готова перекладка, то зала біля століка ресепції стала найважливішим місцем зустрічі. Тут були перші вітання, взаємні обійми, слюзи і поцілунки, виміна перших вражень та інформацій і знайомства із родинами прибулих студентів. Історився такий настрій, що хотілося його ніколи не забути.

Ось збоку стоять уже зареєстровані сестри Степаненки, Галина і Юлія, що були душею пластунок — Юлія була куріною — тепер прийшлося привикати до нових прізвищ, бо сьогодні вони Галина Трутняк і Юлія Войчинська. Ще як слід ми не перекинулися думками як з'явилася Зеня Чарківська, колишня провінція, а відомо студентка, а за нею її чоловік Іван Махно, також колишній студент — всі з Канади.

Нараз шось дуже цікаве: о. Микола Іванців, який приїхав із Німеччини стрінувся з Михайлом Дошаком, що приїхав на З'їзд з дружиною Зіркою аж з Австралії, але не самі, з ними хоч і окремим літаком прилетіла Ніна Чопенко-Добровольська, а збоку зі слюзи ми раділи зустрінувшись Віра Донець-Тодорів і Ніна Козак-Татранська — однокласниці, які не бачили себе тридцять років. До них долучилася Ліля Зварун-Мущичка, а в двері наплавало все більше і більше дорогих-знайомих. В третій год. по полудні відкрито офіційну частину З'їзду. Всі колишні студенти і гості зібрався на головній залі, прикрашеному портретом Тараса Шевченка — патрона нашої гімназії, це зроблено за ініціативою Управи Оселі. Іван Лучечко перебрал провід зустрічі, якою провадив надзвичайно зручно. Отець Микола Іванців, сльний український католицький священник із рядів гімназії, відспівав молитву, пок-

ліканю доповідачів. Першим промовляв колишній учитель гімназії — голова зма: «Творення і організація Гайденавського табору». Другим доповідачем був учитель гімназії, Михайло Демчишин. Він доповідав про Учительський Склад гімназії, а третій з черги абсолювент гімназії Богдан Тодорів дав доповідь: «Гайденавська гімназія з точки зору її студентів». Пригадавши всім, що офіційна назва гімназії була «Юкренскі коледж Оф Тарас Шевченко Ет Гайденав». Під час доповіді, між колишніми студентами велася дискусія, а то й критичні зауваги над доповідями аж до самого бенкету, що почався перекускою у год. 6-й вечора, в суботу, 25-го серпня.

Знову ж бенкетом надзвичайно добре провадив Іван Лучечко, під час якого були дані доповіді: о. Микола Іванців говорив про сучасний Гайденав і наших співтоваришів, що залишилися в Німеччині, а Михайло Дошако про наших товаришів в Австралії суціль. Обидва доповідачі підкреслили заслугу колишніх професорів гімназії та великий аклад знання, що гімназія дала своїм учням.

Найкращою була мистецька частина, виконали її колишні студенти гімназії, або вже їхні діти чи члени родини. І так склалося, що перші пісні відспівала сопрано Світлана Вожаківська-Тонкошук — оперна співачка, дочка нашого колишнього професора Симона і Марії Вожаківських. Світлана співала чудово нові арії до слів творів Валентина Мороза під акомпанімент Дозі Сигіди, дочки нашої студентки Наталії Тур-Сигіди і Йосифа Сигіди. Наступний виступ був цілкомитово несподіванкою його бо виконала дружина абсолювента гімназії Михайла Дошака з Австралії, п-ї Зірка Менцінська-Дошако, оперна співачка у Вест Австралії Опера Компані в Перт, Австралія. Вона захопила слухачів своїм прекрасним мецо сопрано, відспівавши кілька арій українських композиторів. Всіх до краю зворушив спів Андрія Добрянського, абсолювента Гайденавської гімназії, артиста співака Метрополітан Опері в Нью Йорку, широко відомого всім українцями в Америці і поза нею. Він співав пісні підібрані до okazji. Його глибокий бас-баритон звучав казково у композиції Веселовського, зашю Андрій одержав довгі оплески. Всім згаданам акомпанювала Дозя Сигіда.

Після вечери була забава

БЖЕЗІНСЬКІ КРИТИКУЄ ФОРДА

Вашингтон. — Збігнєс Бжезінські, дорадник президента Джіммі Картера у справі захар крайової безпеки, виступив з гострою критикою негативної оцінки колишнім президентом Джералдом Фордом договору ЗСАі СССР про обмеження стратегічної атомової зброї (САЛТ II), який, як відомо, мусить ще ратифікувати Сенат ЗСА, заки він увійде в силу.

Бжезінські перестрігав критиків цього договору, шоб вони не використовували цієї справи для інших цілей, зокрема для ведення передвиборчої пропаганди.

У промові, зєрефорованій американською пресою минулого тижня, колишній президент Джералд Форд, між іншим заявив, шоб його турбують деякі аспекти договору САЛТ II, який тепер розглядають комісії Сенату. Форд підкреслює, шоб навіть якщо деякі питання, які раніше були конро-вєсїями тепер вивислились то він все одно є проти ратифікації САЛТ II, хіба-що уряд є дуже певний відносно сили і безпеки ЗСА.

Бжезінські, відповідаючи Фордові, сказав, шоб у промові Форда виринули два несподівані і нелогічні аспекти: перший це те, шоб основні справи теперішнього договору обговорено у стійності за часів урядування Форда, за час Бжезінські дає колишньому президенту ЗСА признание; другий, шоб (САЛТ II), у порівнянні з первісною версією запропонованою урядом Форда, різниці хіба тим, шоб він кращий і корисніший для ЗСА і вільного світу.

Конкретно, уряд президента Картера, — заявив далі Бжезінські, — добився обмеження числа советських міжконтинентальних ракет, чого у версії Форда не було. Навпаки, колишній уряд погодився тільки на тимчасове «замороження» продукції цих бомбовиків повинна бути припинена на цілий період тривання договору, тобто до 1985-го року.

Відповідаючи на критику Форда Бжезінські виразно намагався докозати, шоб він є співвідповідальний за до-говор і шоб Біллі Дім буде намагатися, шоб справа САЛТ II не була включена до передвиборчої президентської кампанії. САЛТ II є надто важливою і критичною справою, — підкреслював дорадник Президента, — шоб її можна було використовувати у передвиборчій пропаганді, без огляду ким вона буде виведена — демократами чи республіканцями.

Репрезентант Білого Дому критикував також інші справи, порушені у промові Джералда Форда, зокрема його закид про мілітарну слабкість Америки. Бжезінські заявив, шоб президент Картер є мабуть, першим, президентом ЗСА після Другої світової війни, який три роки підірвав військові бюджети, дбаючи про силу і безпеку країни. Він також заперечив, шоб не зважаючи на критику політичної стратегії у відношенні до європейських союзників, Америка сповнила свої зобов'язання шоб Європі і вважав оборону цього континенту інтегральною частиною своєї закордонної політики.

Всі учасники З'їзду плєкатимуть дальше ту любов і ідеї, що нас колись єднали, і напевно вже хтось із них мріє про черговий З'їзд.

Назакінчення годиться переповісти уривок із обіжника: «Ціль нашого З'їзду», шоб був розданий учасникам Наші учителі дали нам належне знання, відкрили дорогу до всіх університетів світу. Як колись перед іспитом зрілости ми повинні їм показатись, майже влруге скласти іспит, як доказ, що їхню працю над нами ми не змарнували, не злековажили, пішли за їхніми вказівками. В пошані і любові складаємо їм подяку, а наші осяги їй будуть їм в нагороду». У день З'їзду, 25-го серпня шоденник «Америка» надрукував ювілейну статтю «Гайденавська гімназія і бурса» як пошану для тих, шоб хотіли і працювали над собою та для відзначення до інституції, шоб багато прислужилася українській справі.

Всі учасники З'їзду плєкатимуть дальше ту любов і ідеї, що нас колись єднали, і напевно вже хтось із них мріє про черговий З'їзд.

Богдан Тодорів

БЖЕЗІНСЬКІ КРИТИКУЄ ФОРДА

Вашингтон. — Збігнєс Бжезінські, дорадник президента Джіммі Картера у справі захар крайової безпеки, виступив з гострою критикою негативної оцінки колишнім президентом Джералдом Фордом договору ЗСАі СССР про обмеження стратегічної атомової зброї (САЛТ II), який, як відомо, мусить ще ратифікувати Сенат ЗСА, заки він увійде в силу.

Бжезінські перестрігав критиків цього договору, шоб вони не використовували цієї справи для інших цілей, зокрема для ведення передвиборчої пропаганди.

У промові, зєрефорованій американською пресою минулого тижня, колишній президент Джералд Форд, між іншим заявив, шоб його турбують деякі аспекти договору САЛТ II, який тепер розглядають комісії Сенату. Форд підкреслює, шоб навіть якщо деякі питання, які раніше були конро-вєсїями тепер вивислились то він все одно є проти ратифікації САЛТ II, хіба-що уряд є дуже певний відносно сили і безпеки ЗСА.

Бжезінські, відповідаючи Фордові, сказав, шоб у промові Форда виринули два несподівані і нелогічні аспекти: перший це те, шоб основні справи теперішнього договору обговорено у стійності за часів урядування Форда, за час Бжезінські дає колишньому президенту ЗСА признание; другий, шоб (САЛТ II), у порівнянні з первісною версією запропонованою урядом Форда, різниці хіба тим, шоб він кращий і корисніший для ЗСА і вільного світу.

Конкретно, уряд президента Картера, — заявив далі Бжезінські, — добився обмеження числа советських міжконтинентальних ракет, чого у версії Форда не було. Навпаки, колишній уряд погодився тільки на тимчасове «замороження» продукції цих бомбовиків повинна бути припинена на цілий період тривання договору, тобто до 1985-го року.

Відповідаючи на критику Форда Бжезінські виразно намагався докозати, шоб він є співвідповідальний за до-говор і шоб Біллі Дім буде намагатися, шоб справа САЛТ II не була включена до передвиборчої президентської кампанії. САЛТ II є надто важливою і критичною справою, — підкреслював дорадник Президента, — шоб її можна було використовувати у передвиборчій пропаганді, без огляду ким вона буде виведена — демократами чи республіканцями.

Репрезентант Білого Дому критикував також інші справи, порушені у промові Джералда Форда, зокрема його закид про мілітарну слабкість Америки. Бжезінські заявив, шоб президент Картер є мабуть, першим, президентом ЗСА після Другої світової війни, який три роки підірвав військові бюджети, дбаючи про силу і безпеку країни. Він також заперечив, шоб не зважаючи на критику політичної стратегії у відношенні до європейських союзників, Америка сповнила свої зобов'язання шоб Європі і вважав оборону цього континенту інтегральною частиною своєї закордонної політики.

Всі учасники З'їзду плєкатимуть дальше ту любов і ідеї, що нас колись єднали, і напевно вже хтось із них мріє про черговий З'їзд.

Назакінчення годиться переповісти уривок із обіжника: «Ціль нашого З'їзду», шоб був розданий учасникам Наші учителі дали нам належне знання, відкрили дорогу до всіх університетів світу. Як колись перед іспитом зрілости ми повинні їм показатись, майже влруге скласти іспит, як доказ, що їхню працю над нами ми не змарнували, не злековажили, пішли за їхніми вказівками. В пошані і любові складаємо їм подяку, а наші осяги їй будуть їм в нагороду». У день З'їзду, 25-го серпня шоденник «Америка» надрукував ювілейну статтю «Гайденавська гімназія і бурса» як пошану для тих, шоб хотіли і працювали над собою та для відзначення до інституції, шоб багато прислужилася українській справі.

Всі учасники З'їзду плєкатимуть дальше ту любов і ідеї, що нас колись єднали, і напевно вже хтось із них мріє про черговий З'їзд.

Богдан Тодорів

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МИХАЙЛО ДОБРОВАЛЬСЬКИЙ, член УНС Відд. 316 в Рочестері, 864 номер 26 травня 1979 р. на 82-му р. життя. Нар. 1897 р. у с. СтароСім, Україна; членом УНС став 1930 р. Залишив у спутку дружину Тетяну, сина Вілліама, дочку Катерину і 7 онуків. Похорон відбувся 29 травня на цвинтарі Голі Крос в Каліфорнії, Огайо.

Вічна йому Пам'ять! Секретар

МИХАЙЛО ТУРИНСЬКИЙ, член УНС Відд. 433 ім. Івана Мазепи у Вест Алодін, Л. Ая, Н. М., номер 23 травня 1979 р. на 86-му р. життя Нар. 1898 р. в с. Стрипана, Збараж, Зах. Україна; членом УНС став 1941 р. Залишив у спутку дружину Анну, сина — Михайла і Тетяну, 4 онуків і сестру Катерину. Похорон відбувся 26 травня 1979 р. на цвинтарі в Порт Бабилон, Л. Ая, Н. М.

Вічна йому Пам'ять! Секретар

НАТАЛІЯ ВІЛНІСЬКА, членка УНС Відд. 363 в Нью Бронкс, Н. Дж., номерка 26 травня 1979 р. на 84-му р. життя. Нар. 1894 р. в Голі, Чернігівщина, Україна; 1952 р. стала членкою УНС. Залишила у спутку сина Зослава з дружиною Вірою та 4 онуків. Похорон відбувся 26 травня 1979 р. на цвинтарі св. Андрія у Ванд Врук, Н. Дж.

Вічна йому Пам'ять! Секретар

ПІЛИП КОРЧИН, член УНС Відд. 203 в Нью Джерсі, номер 1 травня 1979 р. на 87-му р. життя. Нар. 1893 р. в Зах. Україні; членом УНС став у 1938 р. Залишив у спутку Беєсі Корчін і дітей: Марію, Михайла і Розалію. Похорон відбувся на цвинтарі Гейт оф Гевен в Гавторі, Н. Дж.

Вічна йому Пам'ять! Секретар

ПІЛИП КОРЧИН, член УНС Відд. 203 в Нью Джерсі, номер 1 травня 1979 р. на 87-му р. життя. Нар. 1893 р. в Зах. Україні; членом УНС став у 1938 р. Залишив у спутку Беєсі Корчін і дітей: Марію, Михайла і Розалію. Похорон відбувся на цвинтарі Гейт оф Гевен в Гавторі, Н. Дж.

Вічна йому Пам'ять! Секретар

ПІЛИП КОРЧИН, член УНС Відд. 203 в Нью Джерсі, номер 1 травня 1979 р. на 87-му р. життя. Нар. 1893 р. в Зах. Україні; членом УНС став у 1938 р. Залишив у спутку Беєсі Корчін і дітей: Марію, Михайла і Розалію. Похорон відбувся на цвинтарі Гейт оф Гевен в Гавторі, Н. Дж.

Вічна йому Пам'ять! Секретар

ПІЛИП КОРЧИН, член УНС Відд. 203 в Нью Джерсі, номер 1 травня 1979 р. на 87-му р. життя. Нар. 1893 р. в Зах. Україні; членом УНС став у 1938 р. Залишив у спутку Беєсі Корчін і дітей: Марію, Михайла і Розалію. Похорон відбувся на цвинтарі Гейт оф Гевен в Гавторі, Н. Дж.

Вічна йому Пам'ять! Секретар

ПІЛИП КОРЧИН, член УНС Відд. 203 в Нью Джерсі, номер 1 травня 1979 р. на 87-му р. життя. Нар. 1893 р. в Зах. Україні; членом УНС став у 1938 р. Залишив у спутку Беєсі Корчін і дітей: Марію, Михайла і Розалію. Похорон відбувся на цвинтарі Гейт оф Гевен в Гавторі, Н. Дж.

Вічна йому Пам'ять! Секретар

ПІЛИП КОРЧИН, член УНС Відд. 203 в Нью Джерсі, номер 1 травня 1979 р. на 87-му р. життя. Нар. 1893 р. в Зах. Україні; членом УНС став у 1938 р. Залишив у спутку Беєсі Корчін і дітей: Марію, Михайла і Розалію. Похорон відбувся на цвинтарі Гейт оф Гевен в Гавторі, Н. Дж.

Вічна йому Пам'ять! Секретар

ПІЛИП КОРЧИН, член УНС Відд. 203 в Нью Джерсі, номер 1 травня 1979 р. на 87-му р. життя. Нар. 1893 р. в Зах. Україні; членом УНС став у 1938 р. Залишив у спутку Беєсі Корчін і дітей: Марію, Михайла і Розалію. Похорон відбувся на цвинтарі Гейт оф Гевен в Гавторі, Н. Дж.

Вічна йому Пам'ять! Секретар

ПІЛИП КОРЧИН, член УНС Відд. 203 в Нью Джерсі, номер 1 травня 1979 р. на 87-му р. життя. Нар. 1893 р. в Зах. Україні; членом УНС став у 1938 р. Залишив у спутку Беєсі Корчін і дітей: Марію, Михайла і Розалію. Похорон відбувся на цвинтарі Гейт оф Гевен в Гавторі, Н. Дж.

Вічна йому Пам'ять! Секретар

ПІЛИП КОРЧИН, член УНС Відд. 203 в Нью Джерсі, номер 1 травня 1979 р. на 87-му р. життя. Нар. 1893 р. в Зах. Україні; членом УНС став у 1938 р. Залишив у спутку Беєсі Корчін і дітей: Марію, Михайла і Розалію. Похорон відбувся на цвинтарі Гейт оф Гевен в Гавторі, Н. Дж.

Вічна йому Пам'ять! Секретар

ПІЛИП КОРЧИН, член УНС Відд. 203 в Нью Джерсі, номер 1 травня 1979 р. на 87-му р. життя. Нар. 1893 р. в Зах. Україні; членом УНС став у 1938 р. Залишив у спутку Беєсі Корчін і дітей: Марію, Михайла і Розалію. Похорон відбувся на цвинтарі Гейт оф Гевен в Гавторі, Н. Дж.

Вічна йому Пам'ять! Секретар

ПІЛИП КОРЧИН, член УНС Відд. 203 в Нью Джерсі, номер 1 травня 1979 р. на 87-му р. життя. Нар. 1893 р. в Зах. Україні; членом УНС став у 1938 р. Залишив у спутку Беєсі Корчін і дітей: Марію, Михайла і Розалію. Похорон відбувся на цвинтарі Гейт оф Гевен в Гавторі, Н. Дж.

Вічна йому Пам'ять! Секретар

ПІЛИП КОРЧИН, член УНС Відд. 203 в Нью Джерсі, номер 1 травня 1979 р. на 87-му р. життя. Нар. 1893 р. в Зах. Україні; членом УНС став у 1938 р. Залишив у спутку Беєсі Корчін і дітей: Марію, Михайла і Розалію. Похорон відбувся на цвинтарі Гейт оф Гевен в Гавторі, Н. Дж.

Вічна йому Пам'ять! Секретар

АННА ПАНКАТ, членка УНС Відд. 316 в Рочестері, Н. М., номерка 11 травня ц. р. на 65 р. життя. Нар. 1914 р. в Рочестері, Н. М. Залишила у спутку Юрія і Вілліама. Похорон відбувся 14 травня на цвинтарі Голі Сепальчєр в Рочестері.

Вічна їй Пам'ять! Секретар

ІЛЬО РАФА, член УНС Відд. 56 ім. св. Іоана Хрестителя у Відді, номер 17-го травня 1979 р. на 96-му р. життя. Нар. в Україні; членом УНС став 1930 р. Залишив у спутку 4 дочок і 2 сина. Похорон відбувся на цвинтарі Мт. Калварі, Відді, Віллі.

Вічна йому Пам'ять! Секретар

МИХАЙЛО КЛИМ, член УНС Відд. 481 ім. Іоана Франка в Карнеті, номер 19 травня 1979 р. на 71-му р. життя. Нар. 1908 р. Річмонд, Вірджинія; членом УНС став у 1926 р. Залишив у спутку дружину Велику, сина Івана і Стефана, 8 онуків, правнука, брата Стефана, сестри: Анну, Євекію і Мері. Похорон відбувся 23 травня 1979 р. на Голі Трініті цвинтарі в Карнеті, Па.

Вічна йому Пам'ять! Секретар

МИХАЙЛО ПАНАСЮК, член УНС Відд. 433 ім. Свєтєла Ковалевича в Чикаго, номер 17 травня 1979 р. на 88-му р. життя. Нар. 1920 р. в Коломиї, Зах. Україна. Залишив у спутку дружину Володимиріву і дочку Христиніву. Похорон відбувся на цвинтарі св. о. Миколая в Чикаго.

Вічна йому Пам'ять! Секретар

ОЛЬГА ПАНДІВ, членка УНС Відд. 116 Т-на Віллі Козаків в Трентоні, номерка 17 травня 1979 р. на 86-му р. життя. Нар. 1893 р. в Чикаго; членом УНС стала 1951 р. Залишила у спутку приятеля і знайомих. Похорон відбувся 21 травня 1979 р. на цвинтарі св. Андрія у Свєтєл Врук.

Вічна йому Пам'ять! Секретар

МИХАЙЛО ІВАСЬКЕВИЧ, член УНС Відд. 240 ім. С. Ковалевича в Кіліленді, номер 15 травня 1979 р. на 74-му р. життя. Нар. 1905 р. в Коварні, Рудик; Залишив у спутку дружину Казиміру, сина Івана і Мірона з дружинками і дітками, Влєкчу і дальшу родину в Україні і Америці. Похорон відбувся 18 травня 1979 р. на цвинтарі св. ап. Петра і Павла в Паррі, О

„Завоювати майбутність допоможе нам книжка і тільки книжка”.
(С. Ефремов)

МАЄМО НА СКЛАДІ НЕ ЗВОЛКАЙТЕ, А ЗАМОВЛЯЙТЕ!

Богдан Ігор Антонович: ЗІБРАНІ ТВОРИ 1909-1937. Зредагували: Святослав Гордінський і Богдан Рубчак	\$ 5.45
Бабай: КАРУСЕЛЯ ВІРШІВ — лірика, сатира, гротеск, придишки, балади, епіграми, прислів'я та чиста правда	\$ 7.00
Василь Барка:	
а) ВЕРШНИКИ НЕБА — есеї	\$ 2.00
б) ЖОВТІЙ КНЯЗЬ — повість, друге видання	\$ 5.00
в) ЗЕМЛЯ САДІВНИКІВ — есеї	\$ 6.00
Іван Барчук: ІСКРИ РОЗУМУ — том перший	\$10.00
Іван Бердник:	
а) БЛАКІТНИЙ КОВАЛЬ — поезії	\$ 4.25
б) УКРАЇНА СІЧІ ВОГНЯНОЇ — есеї — листи	\$ 3.75
Іван Білик: МЕЧ АРЕЯ — „казання про великого князя Богдана, званого Атілою... про давніх русичів і давній Київ... розповідь про життя, труд і подвиги наших далеких предків”	\$10.00
Андрій Білінський:	
а) ГРОМАДСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ В СРСР	\$ 3.00
б) СВІТ І МИ — аналіз української політики на тлі конфлікту вільної демократії з комунізмом	\$ 3.00
Д-р Данило Богачевський: НА ВОЗІ І ПІД ВОЗОМ — картини з життя галицького воєводи і правника	\$ 6.00
Олександр Брик: П'ЯТЬ ПЕРЕД ДВАНДЦЯТОЮ	\$ 6.00
Пилип Вакуленко: У ЦАРСТВІ КОРАЛІВ	\$ 6.00
Олена Василева: КОЛИ ОРБИТИ СКРЕЩУЮТЬСЯ — повість	\$ 5.00
Нав'ялія Полонська-Василенко:	
а) ЗАПОРІЖЖЯ XVIII-ГО СТОЛІТТЯ ТА ЯОГО СПАДЩИНА у 2-х томах	\$15.00
б) ІСТОРІЯ УКРАЇНИ — два томи	\$42.00
Видавництво „Пролог”: ГРАФІКА В БУНКРАХ УПА. Альбом дереворитів виконаних в Україні 1947-1950, мистецького підпілля Ніла Хасевича — „Бей-Зота” та його учнів	\$ 4.00
Видавництво „Сучасність”: ХРОНІКА ТАБОРОВИХ БУДНІВ	\$ 5.00
В-во „Червона Калина”: СОЮЗ ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ 1914-1918. Віденське — нове	\$ 6.00
Василь Витвицький:	
а) МАКСИМ БЕРЕЗОВСЬКИЙ — життя і творчість	\$ 5.00
б) МИХАЙЛО ГАЙВОРОНСЬКИЙ — життя і творчість	\$ 2.00
Михайло Влох: ВІСНИКИ, ЗВЕНИГОРОД, УНІВ ТА ДОВКІЛЬНІ СЕЛА — історико-мемуарний збірник	\$15.00
Василь Волицький: ДЕЩО ПРО РОГАТИНІ І ПРО РОГАТИНСЬКУ ПРИВАТНУ ГІМНАЗИЮ	\$ 2.00
Р. Володимир:	
а) ПАЛКИ СЕРЦЯ — вибрані твори	\$ 2.50
б) ПРОЩАВАЙ, МИНУЛЕ — повість	\$ 4.00
Барбара Ворд: П'ЯТЬ ІДЕЙ, ЯКІ ЗМІНЮЮТЬ СВІТ (переклад з англійського)	\$ 3.00
Олеся Вороняк: В ДОРОЗІ НА ЗАХІД (щоденник „утікача”)	\$ 4.00
Юрія А. Вудка: МОСКОВЩИНА (мемуарний есеї) — нове	\$12.00
Іван Гвозда: ДЕРЕВ'ЯНА АРХІТЕКТУРА УКРАЇНСЬКИХ КАРПАТ Wooden Architecture of the Ukrainian Carpathians	\$30.00
Яків Гніздовський: ДЕРЕВОРИТИ, 1944-1975 Woodcuts, 1944-1975. Імпозантне мистецьке видання	\$25.00
Микола Гоголь: ТВОРИ — у 2-х томах	\$ 4.50
Олеся Гай-Головко: ПОЕТИЧНІ ТВОРИ — 1933-1947, том перший	\$ 3.50
Марія Голод: ЧОТИРИ ПОРИ РОКУ — поезії 1972-1978	\$ 4.00
Г. Голоскевич: ПРАВОПИСНИЙ СЛОВНИК	\$ 7.50
Катерина Горбач: МІЯ СЛІД НА ВОДІ — поезії	\$ 2.50
Святослав Гордінський: СЛОВО О ПОЛКУ ІГОРЕВІ — героїчний епос XII віку	\$15.00
Василь І. Гришко: УКРАЇНСЬКИЙ „ГОЛОКОСТ”, 1933	\$ 3.00
Олеся Грищенко: МОЇ ЗУСТРІЧІ І РОЗМОВИ З ФРАНЦУЗЬКИМИ МИСТЦЯМИ	\$ 5.00
Михайло Грушевський: ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ (п'ять томів)	\$36.00
Докія Гуменна:	
а) БЛАГОСЛОВИМАТИ — казка-есеї	\$ 6.00
б) ЕПІЗОД ІЗ ЖИТТЯ ЕВРОПИ КРИТСЬКОЇ — фєрїя	\$ 3.00
в) МАНА — повість	\$ 2.50
г) МИНУЛЕ ПЛИВЕ В ПРИЙДЕШНЄ — розповідь про Трипілля	\$10.00
д) ЧОТИРИ СОНЦЯ — оповідання й новелі	\$ 6.00
Володимир Галав: БАТЕРІЯ СМЕРТІ	\$ 5.00
Д-р Михайло Данилюк:	
а) НА МЕДИЧНІ ТЕМИ — лікарський довідник	\$ 7.00
б) ПОВСТАНСЬКИЙ ЗАПИСНИК	\$ 4.00
Ген.-хор. д-р Роман Дашкевич: АРТИЛЕРІЯ СІЧОВИХ СТІЛЬЦІВ У БОРОТБІ ЗА ЗОЛОТІ КИЇВСЬКІ ВОРОТА	\$ 3.50
Олеся Запорожець-Девлад: ГАРБУЗОВА МІСТЕРІЯ — гумористична повість	\$ 3.00
Володимира Демус: НА ЛЮДСЬКИХ ОЗЕРАХ — поезії	\$ 2.50
Микола Дербуш: ВІРШІ	\$ 3.50
Микола Домашевський: ІСТОРІЯ ГУЗУЛЬЩИНИ — перший том	\$20.00
Іван Дмитрик: У ЛІСАХ ЛЕМКІВЩИНИ — спомин воєна УПА — друге видання	\$ 8.00
Ред. Антін Драган: ЛУКА МИШУГА — збірник	\$ 6.00
Федір Дудко: МОЯ МОЛОДИСТЬ — сторінки споминів	\$ 2.00
Осип Дячишин: ЧЕРЧЕ — моє рідне село — монографія	\$ 2.50
О. Жданович: ОЛЕНА ТЕЛІГА — збірник: а) поезії, б) проза й публіцистика, в) біографічний нарис, г) спогади і матеріали, д) літературно-критичні оцінки	\$20.00
Галина Журба: ДАЛЕКИЙ СВІТ — розповідь автобіографічна	\$ 5.00
Мирон Заклинський: ДМИТРО ВІТОВСЬКИЙ — громадський діяч, стрілецький ідеолог, вождь Листопадавого Зриву, секретар Військових Справ ЗОУНР	\$ 2.00
Осип Залеський: МАЛА УКРАЇНСЬКА МУЗИЧНА ЕНЦИКЛОПЕДІЯ	\$ 6.50

Олена Зенчайна та Михайло Млаковий: ВОРОГ НА РОДУ — повість — вартісна	\$15.00
Олеся Ізарський: ПОЛТАВА — повість	\$12.00
Ред. В. Ісак: УКРАЇНЦІ В АМЕРИКАНСЬКОМУ ТАКАНАДСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВІ (соціологічний збірник)	\$12.00
Богдан Казаніський: ШЛЯХОМ ЛЕГЕНДИ, спомини	\$ 6.00
Ігор Калинець: ВОГОНЬ КУПАЛА — поезії	\$ 2.00
Міртала Кардиналовська (Бентон): РАЙДУЖНИЙ МІСТ — (переклад з російської мови Асі Гумецької)	\$ 5.00
Ред. Іван Кедрин:	
а) ЖИТТЯ — ПОДІЇ — ЛЮДИ — спомини та коментарі	\$20.00
б) ПАРАЛЕЛІ В ІСТОРІЇ УКРАЇНИ — з нагоди 50-річчя Ризького миру	\$ 3.00
Володимир Кедровський: ОБРИСИ МИНУЛОГО — дев'ять останніх діалогів — українофільні напередодні революції 1917 року	\$ 2.50
Іван Керницький:	
а) БУДНІ І НЕДІЛІ — короткі історії	\$ 5.00
б) ПЕРЕЛЕТНІ ПТАХИ (довші та коротші, менше й більше веселі історії, в краю, на скитальщині і на гостинній землі Вашингтона, написані 1942-1952)	\$ 1.50
Р. Kipling — переклад Юр. Сіря:	
а) БРАТИ МОУГЛІ — оповідання з життя дитини між звірами — видання друге	\$ 4.00
б) ОТ ТАК КАЗКИ	\$ 3.00
Ізраїль Клейнер: НАЦІОНАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ОСТАНЬОЇ ІМПЕРІЇ	\$11.00
Микола Климишин: В ПОХОДІ ДО ВОЛІ — спомини (том перший)	\$15.00
Іванна Климовська: „ЯК СМІХ ЛУНАЄ — БІДА ВТІКАЄ” — гумор Явчинської (відомої в США, як „Гриць Зогуля” в опідивши)	\$ 5.00
Степан Ключурак: ДО ВОЛІ — спомини	\$10.00
Ірена Книш: НЕЗАБУТНІ ОЛЬГА БАСАРАБ — вибране	\$10.00
Д-р Юрія Книжинський: НАРИС ІСТОРІЇ РИМСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ	\$ 7.00
Олеся Кобець: ЗАПИСКИ ПОЛОНЕНОГО — пригоди і враження учасника Першої світової війни	\$ 7.50
Микола Ковалевський: ПРИ ДЖЕРЕЛАХ БОРОТБІ — спомини, враження, рефлексії, а 3-х частинах. I Напередодні (1905-1917). II Революційний зрив (1917-1920). III На чужині (1920-1939)	\$10.00
Микола Ковшун: ЕПІЛОГ ПРИЙДЕ — збірка драматичних творів	\$ 6.00
Едвард Козак: ГРИЦЬ ЗОЗУЛЯ	\$ 8.00
Любов Колєнська: ПАВЛІВ ТРІОМФ — збірка оповідань	\$ 4.50
І. В. Колєска: ОСВІТА В РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ — переклад з англійської мови, з доповненнями і додатками — дослідження дискримінації і русифікації. М. опр. Т. опр.	\$ 5.00
Нестор Король: УКРАЇНСЬКЕ КОЗАЦТВО — РОДОНАЧАЛЬНИК КІННОГО ВІЙСЬКА МОСКОВІ-РОСІЇ	\$ 2.50
Алла Косовська:	
а) ДВІСТІ ПЕРШІЙ	\$ 1.50
б) ПАМОПОЗЬ — поезії	\$ 1.00
в) ЦІНА ДУШІ	\$ 6.00
Григорій Костюк: ОКАЯНІ РОКИ: від Лук'янівської турки до Воркутської трагедії (1935-1940 рр.)	\$ 6.00
Михайло Кошчицький: ТВОРИ у двох томах — 1884-1902, 1903-1912	\$ 9.00
Ол. Кошиць: РЕЛІГІЙНІ ТВОРИ (730 сторінок)	\$30.00
Ред. Богдан Кравців: ЗІБРАНІ ТВОРИ — повна збірка поетичної творчості — том I	\$15.00
Володимир Кубісович: УКРАЇНЦІ В ГЕНЕРАЛЬНІЙ ГУБЕРНІЇ 1939-1941. Історія Українського Центрального Комітету	\$10.00
Роман Кулиничський:	
а) МИ ЙДЕМО В БІЙ — альбомне мистецьке видання	\$16.00
б) СКОРОПАД — поема	\$ 3.50
Марія Куценко: УКРАЇНСЬКІ ВИШИВКИ — австралійський видання	\$30.00
Marla Kutsenko: UKRAINIAN EMBROIDERIES, published in Australia	
Микола Лазорський:	
а) СВІТЛОТІНІ — збірник історичних нарисів, оповідань, статей, спогадів 1949-1969	\$ 7.00
б) ПАТРИОТ — Григор Орлик (1702-1759) — історичне оповідання	\$ 6.00
Д-р Василь Лев: БОГДАН ЛЕПКИЙ: життя і творчість	\$15.00
В. Софронів Левинський:	
а) ПІД ВЕСЕЛИМ ОБОРОГОМ — п'єси театрів малих форм	\$ 5.00
б) ЮНІЙ СКОМОРОХ — п'єса для молоді	\$ 6.00
Леся Лисак: ТЕРПКИ ПАХОШІ — новелі	\$ 5.00
Д-р Зіновія Лиско: УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ МЕЛОДИЇ — тт. 1-6	\$90.00
Марія Лівницька: НА ГРАНИ ДВОХ ЕПОХ	\$ 7.50
Д-р Михайло Лозинський: ГАЛИЧИНА В РР. 1919-1920	\$ 5.00
Д-р Лука Луца:	
а) ОЛЬГА КОБИЛЯНСКА В ІСТОРІЇ ПІ НАРОДИН	\$ 1.00
б) ВАСИЛЬ СТЕФАНІК — співець української землі	\$ 8.00
в) ІВАН ФРАНКО — борець за національну й соціальну справедливість	\$ 5.00
г) МАРКІЯН ШАШКЕВИЧ — біографія і характеристика творчості	\$ 2.50
д) ТАРАС ШЕВЧЕНКО — співець української слави	\$ 2.00
Ульяна Любова: РОЗКАЖУ ВАМ ПРО КАЗАХСТАН (друге видання)	\$ 5.00

Степан Любомирський: ПРОМЕТЕЇВ ВОГОНЬ — роман: нове — чудове	\$15.00
Станіслав Людкевич: ДОСЛІДЖЕННЯ, СТАТТІ, РЕЦЕНЗІЇ, „Музична Україна”, 1973 — вартісна	\$10.00
Евген Ляхович: ФОРМА І ЗМІСТ УКРАЇНСЬКИХ ВИЗВОЛЬНИХ ЗМАГАНЬ	\$ 3.00
Д-р Іван О. Максимчук: НАРИС ІСТОРІЇ РОДУ ПЕТРУШЕВИЧІВ	\$ 5.00
Іван Мартинюк: МОЄ РІДНЕ СЕЛО ЦЕНІВ У БЕРЕЖАНЩИНІ	\$20.00
Іван Мартюк: ЦЕНТРОСОЮЗ — Союз кооперативних союзів у Львові в роки 1924-1944. Спогади співучасника праці й змагань українського кооперативного руху	\$ 5.00
С. М. Мечник:	
а) НЕСКОРЕНІ — документальна повість про героїчну боротьбу членів революційної ОУН	\$ 5.00
б) ПІД ТРЬОМА ОКУПАНТАМИ — спогади українського революціонера-підпільника	\$ 5.00
Д-р Л. Мишуга: ШЕВЧЕНКО І ЖІНКА (жінка в житті і творчості поета)	\$ 2.50
Д-р Петро Мірчук: СТЕПАН БАНДЕРА — символ революційної безкомпромісності	\$ 3.00
Валентин Мороз:	
а) ЕСЕЇ, ЛІСТІЙ ДОКУМЕНТИ	\$ 5.00
б) МОЙСЕЙ І ДАТАН — есеї	\$ 3.25
Богдан Нижанківський: СВЯТО НА ОСЕЛІ — повість	\$ 5.00
Іван Овечко: ЧЕХОВІ В УКРАЇНІ (Походження А. П. Чехова, його зв'язки з Україною й українськими елементами в житті і творчості письменника). З передмовою Василя Лева	\$ 5.00
Жигмонд Богдан Олексин: ПІСНЯ ПРО ЧЕРВОНУ КАЛІНУ 1914-1974, історія УСС-ів для молоді	\$ 3.50
Лариса М. Л. Залеська Онискевич: КОНТРАСТИ — збірка молодечої творчості (поезії, проза, музика і графіка)	\$ 4.00
Валерій Остапенко: ВЕРШНИКИ В ЖИТАХ — повість	\$ 4.00
Ред. Михайло Островський:	
а) БЕРЕГАНІ МАНДРИВКИ — репортаж	\$ 5.00
б) БЛИСКИ І ТЕМРЯВИ 1916-1919-1920	\$ 3.00
в) ВОЛОДАР — ІЛ РІСІРІ	\$ 5.00
г) ГОМІН З ДАЛЕКА — нарис	\$ 1.00
д) НА ЗАКРУТІ — опис 1939 року	\$ 5.00
Митро Пасічник:	
а) ДНІСТРОВІ ЛІЛІ — автобіографія	\$ 3.00
б) КВІТИ З УКРАЇНИ — оповідання	\$ 1.50
Марія Пастернакова: УКРАЇНСЬКА ЖІНКА В ХОРЕОГРАФІЇ — друге, доповнене видання	\$ 3.50
Михайло Петрівський: МРІЇ СЛІЗОВАМИ ОБЛИТІ — оповідання з життя українських емігрантів і іммігрантів в Канаді (другий наклад)	\$ 7.50
В. Підмогильний: МІСТО — роман, чудове	\$ 6.00
М. Л. Подєзько: УКРАЇНСЬКО-АНГЛІЙСЬКИЙ СЛОВНИК, друге, виправлене і доповнене видання, близько 60.000 слів	\$12.50
Ред. Леонід Полтава:	
а) ВАЛТОРНА — збірка поезій, лірична	\$ 1.50
б) МАЛИЙ ІНДІЯНИН	\$ 1.00
Володимир Попович: МАРІЯ ДОЛЬНИЦЬКА — ЕМАЛЬ, з англійським перекладом Оліїана Залізняка, імпозантне видання	\$25.00
Włodzimierz Popowicz: MARIA DOLNYCZKA ENAMEL. English translation by Julian Sallanjak	
Михайло Прокопів:	
а) ЗГОРОДИСЛАВІЧУ СВІТШИРОКИЙ	\$ 2.00
б) ПО П'ЯТДЕСЯТ ШІСТЬ РОКАХ НА УКРАЇНІ — спогади по дорожці	\$ 1.50
Д-р Юліан Радій: САМБІРСЬКА БОГОРОДИЦЯ — монографія	\$ 3.00
Володимир Радзихевич: ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ, у 3-х томах	\$27.00
Том I. — Давня і середня доба	
Том II. — Нова доба	
Том III. — Нова доба	
Микола Руденко:	
а) ЕКОНОМІЧНІ МОНОЛОГИ (нарис катастрофічної помилки)	\$ 8.00
б) ПРОЗІРІННЯ — поезії і поеми. Статті Петра Григоренка і Ігора Качуровського. Тверда опр.	\$10.00
М'яка опр.	\$ 8.75
в) ХРЕСТ — поема-чудове	\$ 1.75
г) Я ВІЛЬНИЙ — самвидавна поема з України, історія хвороби, щоденник кандидата в шизофреніки	\$ 1.75
Мілена Рудницька: НЕВИДИМІ СТИГМАТИ	\$15.00
Антін Рудницький: УКРАЇНСЬКА МУЗИКА — історично-критичний огляд	\$17.00
Кость Шонк-Русич: ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА В ІЛЮСТРАЦІЯХ	\$50.00
Іванна Савицька: З ПТАШИНОГО ЛЕТУ — образки сучасного - дружні усмішки - репортажі	\$ 5.00
Улас Самчук:	
а) ВОЛИНЬ — роман у трьох частинах	\$21.00
Ч. I — Куди тече та річка	
Ч. II — Віяна і революція	
Ч. III — Батько і син	
б) ЖИВІ СТРУНИ — бандура і бандуристи	\$25.00
в) НАТВЕРДІЙ ЗЕМЛІ — роман	\$ 5.00
Володимир Свідзінський: МЕДОБІР — поезії	\$ 6.00
Іван Світ: УКРАЇНСЬКО-ЯПОНСЬКІ ВЗАЄМИНИ 1903-1945, історичний огляд і спостереження	\$ 8.00
Іван Світличний: ГРАТОВАНІ СОМЕТИ — збірка написана в ув'язненні, 63 сонети і 12 віршів	\$ 4.00
Василь Симоненко: ГРАНІТНІ ОБЕЛІСКИ — збірка вибраних творів в українському оригіналі та англійському перекладі Андрія М. Фр. Чирівського	\$ 5.00
Валентин Симоніш:	
а) СПОГАДИ БОГДАНІВЦІ	\$ 2.00
б) СТУДЕНТСЬКІ ЧАСИ — спогади	\$ 3.00
Іван Смолий: У ЗЕЛЕНОМУ ПІДГРІ — повість	\$ 2.50
Юрія Соповія: ПРО РЕЧІ БІЛЬШІ, НІЖ ЗОРІ — збірка статей про мистецтво й мистців	\$15.00

Олеся Солтисік: ТА ЗЕМЛЯ НАША — повість, м. опр.	\$ 4.00
Т. опр.	\$ 5.00
Леонід Соновський: ІСТОРІЯ УКРАЇНИ — синхроністично-хронологічна таблиця	\$ 1.50
Д-р Михайло Соновський:	
а) ДМИТРО ДОНЦОВ — політичний портрет з історії розвитку ідеології українського націоналізму	\$12.00
б) МІЖ ОПТИМІЗМОМ І ПЕСИМІЗМОМ. Вибрані статті і есеї	\$16.00
в) НАРИС ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ПОЛІТИЧНОЇ ДУМКИ	\$ 2.00
Д-р Матвій Стахів:	
а) УКРАЇНА В ДОБІ ДИРЕКТОРІЇ УНР — монографічна праця, брошурована в 7-ох томах	\$22.00
б) ТРЕТЯ СОВЕТСЬКА РЕСПУБЛІКА В УКРАЇНІ — нарис з історії третьої воєнної інвазії СРСР в Україну і розвитку окупаційної системи в часі: Листопад 1919 — Листопад 1924	\$ 4.00
Іван Стоцький: КЛЕПАЧІВСЬКИЙ РЕЙД — повість із часів УПА	\$ 6.00
Матвій Стахів і Микола Фр.-Чирівський: МИХАЙЛО ГРУШЕВСЬКИЙ — статті, спогади, документи	\$12.00
Василь Стус: СВІЧА В СВІЧАДІ — поезії	\$ 4.00
Східно-Європейський Дослідний Інститут:	
а) ВЯЧЕСЛАВ ЛИПІНСЬКИЙ архів — том 6 листи Дмитра Дорошенка до Вячеслава Липинського	\$16.00
б) архів — том 7 листи Осипа Назарука до Вячеслава Липинського	\$17.00
Остап Тарнавський: БРАТ-БРАТОВІ, книга про ЗУАДК	\$ 5.00
Юрія Тарнавський: ОСЬ, ЯК Я ВИДУЖУЮ — збірка поезій українською і англійською мовами	\$ 4.00
THIS IS HOW I GET WELL	
Володимир Татомір: ЮНАЦТВО В ОБОРОНІ РІДНОЇ ЗЕМЛІ — спогади про участь української молоді у визвольних змаганнях 1918-1920 років	\$ 3.00
Митрополит Іованн Теодорович: У ВЕЛИКЕ НЕВИДОМЕ — три томи	\$15.00
Частина I: вглядання	
Частина II: докопання	
Частина III: азоролення	
Зеновій Терлецький: УКРАЇНСЬКІ СТРАВИ	\$ 7.00
Ген. О. Удовиченко: ТРЕТЯ ЗАЛІЗНА ДИВІЗІЯ, РІК 1919	\$ 7.00
Українська Могилівсько-Мазепинська Академія Наук і Науково-Дослідне Товариство Української Термінології: ПРАВОПИСНИЙ СЛОВНИК УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ, за редакцією Я. Рудницького і К. Церкевича	\$16.00
Українське Видавництво „Смолюск” ім. В. Симоненка: УКРАЇНСЬКИЙ ПРАВОЗНАВЧИЙ РУХ. Документи й матеріали кніжкової української громадської групи сприяння виконанню гетьманських угод.	\$12.75
Тверда опр.	\$ 9.75
М'яка опр.	\$ 9.75
Ярослав Чумак:	
а) УКРАЇНСЬКЕ ДОШКІЛЛЯ. Збірник виховних матеріалів для українських родин і дитячих садків	\$20.00
б) УКРАЇНСЬКІ ДІТИ — НАШЕ МАЙБУТНЄ. Збірник виховних матеріалів і Антології дитячої молоді в українській літературі	\$ 7.00
Українські поети в Австралії: З-ПІД ЕВКАЛІПТІВ — поезії	\$ 3.50
Ігор Федів і Вол. Золотопольський: СИН УКРАЇНИ — історична повість у 3-ох частинах з ілюстраціями, друге змінене видання	\$ 7.50
Ред. Євген Федоренко:	
а) РУХОПОРУ І САМООБОРОНИ В УКРАЇНІ	\$ 5.00
б) СТИЛІВІ ШУКАННЯ МИХАЙЛА КОШОВИНСЬКОГО	\$ 1.50
о. д-р Юрій Федорів: ПОЯСНЕННЯ ЦЕРКОВНИХ БОГОСЛУЖБЕНІЙ СВЯТИХ ТАІН	\$ 7.00
Іван Франко: ТВОРИ — 20 томів, комплект	\$80.00
Микола Хвильовий: ТВОРИ — в п'ятих томах: том I	\$15.00
Леся Хреліва:	
а) ДАЛЕКИМ І БЛИЗЬКИМ — вірші	\$ 3.50
б) ОТАМАН ВОЛЯ — повість для молоді (друге видання)	\$ 3.00
в) У ТЕМРЯВІ — нарис	\$ 2.00
Іван Цибилський: НА КРИЛАХ ТУГІ І МРІЇ — вірші і пісні	\$ 2.00
Богдан Цимбаліст: ПРОБЛЕМА ІДЕНТИЧНОСТІ. — УКРАЇНА ЧИ АМЕРИКА	\$ 2.50
Дмитро Грицько Цяпка: ГОРИТЬ ЛІСІ — спомини колишнього воєни УПА	\$10.00
Василь Чаплєнко:	
а) ДРАМАТИЧНІ ТВОРИ	\$ 5.00
б) МОВНА ПОЛІТИКА ВІШОВИКІВ НА УКРАЇНІ В 1950-60-РР.	\$ 5.00
в) ПІВТОРА ЛЮДСЬКОГО — повість	\$ 2.00
г) ПІДСТАВИ АДИГЕРСЬКОЇ ТЕОРІЇ	\$ 3.00
д) СПРАГА БЕЗМЕРТЯ — оповідання й есеї	\$ 3.00
е) УКРАЇНЦІ — повість	\$ 3.00
Данило Чайковський: МОСКОВСЬКІ ВБІВЦІ БАНДЕРИ ПЕРЕД СУДОМ — докладний перебіг розправи, цінні документи, голоси преси	\$12.00
Дмитро Чуб:	
а) З НОВОГІВНІЙСЬКИХ ВРАЖЕНЬ На слідах Миклухи-Маклая	\$ 3.50
б) НОВИЙ ОБРІЙ — АЛЬМАНАХ, література, мистецтво, культурне життя	\$ 2.50
в) СТЕЖКАМИ ПРИГОД — оповідання, нарис, вірші	\$ 3.70
Тарас Шевченко: КОБЗАР, з поясненнями й примітками д-ра Василя Симоненка	\$12.00
Юрія Шерех: ДРУГА ЧЕРГА — література театральної ідеології	\$12.00
Аврам Шпірін: У СОВЕТСЬКИЙ КАТІВНІ — із свідчень політ'язня	\$ 1.50
Августин Штефан: ЗА ПРАВДУ І ВОЛЮ — спомини і децю з історії Карпатської України	\$10.00
Роза Смерчинська-Шульова: ОСНОВИ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА — теорія й література	\$ 6.00
Анатоль Юриняк: КАМІКАДЗЕ ПАДАЄ САМ — оповідання й фейлетони	\$ 4.00
Андрій Яковлів: ДОГОВІР БОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО З МОСКВОЮ 1654 Р.	\$ 2.50
Д-р Володимир Янів: ЖИТТЯ — 4-та книга лірики	\$ 5.00
Юрія Яновський: МАЙСТЕР КОРАБЛЯ — роман	\$ 3.00
Дарія Ярославська: ПІ НЬЮ ЙОРК — скорочена повість	\$ 2.20

Г. М. Яценко. ОСТАННІ СЛОБОЖАНИ — видання українського мисливського та рибальського товариства „ТУР“	\$ 5.00
Богдан Яценко — переклад поезій і текстів. Богдан Арій — український текст. НЕЗДОЛАННИЙ ДУХ — мистецтво і поезія українських жінок-політв'язнів в СССР	\$30.00
АЛЬМАНАХ СТАНИСЛАВСЬКОЇ ЗЕМЛІ — збірник матеріалів до історії Станиславова і Станиславщини	\$35.00
БУЧАЧІ БУЧАЧЧИНА — історико-мемуарний збірник	\$25.00
ЧОРТІВСЬКА ОКРУГА — історико-мемуарний збірник	\$25.00
АНТОЛОГІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПОЕЗІЇ В КАНАДІ 1898-1973	\$ 7.50
ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМИННИКІВ „СЛОВО“ — література, мистецтво, критика, мемуари, документи, збірник ч. 1-7	\$72.00
ДЕННИК НАЧАЛЬНОЇ КОМАНДИ УГА І СУД НАД ГЕНЕРАЛОМ ТАРНАВСЬКИМ	\$10.00
УСС — Українське Січове Стрілецько-Мазеписне Братство Українських Січових Стрільців в 60-річчя	\$ 1.50
Записки Наукового Товариства ім. Шевченка	
ЗБІРНИК НА ПОШАНУ ОЛЕКСАНДРА ШУЛЬГИНА (1889-1960), том 186, за редакцією д-ра В. Яценка	\$ 5.00
РЕЛІГІЯ В ЖИТТІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ — збірник на пошану Кардинала Йосифа Сліпого, том 181, за редакцією д-ра В. Яценка	\$ 5.00
УСТОРІЧЧЯ НАРОДИН ІВАНА ФРАНКА, том 166	\$ 2.50
Із видань Українського Вільного Університету:	
ЗБІРНИК НА ПОШАНУ ІВАНА МІРЧУКА (1891-1961), за ред. Ол. Кульчицького. Symbolae in memoriam IOANNIS MIRTSCHUK, ed. Al. V. Kulchytskyj	\$15.00
ЗБІРНИК НА ПОШАНУ ПРОФ. Д-РА ЮРІЯ ШЕВЕЛОВА. Symbolae in honorem GEORGIJ Y. SHEVELOV	\$22.00
НАУКОВІ ЗАПИСКИ, матеріали до історії української церкви — на пошану Кардинала Йосифа Сліпого, за ред. д-ра Володимира Яценка	\$15.50
Наталія Полонська-Василенко: ДВІ КОНЦЕПЦІЇ ІСТОРІЇ УКРАЇНИ І РОСІЇ (в німецькій мові)	\$ 3.00
Михайло Демківський: ДОБРАНИСЯ: УКРАЇНСЬКО-ПОЛЬСЬКІ СТОСУНКИ XIX СТОРІЧЧЯ	\$ 4.00
Аркадій Жуковський: ПЕТРО МОГИЛА І ПИТАННЯ ЄДНОСТІ ЦЕРКОВ. RETRO MOYLA AND THE PROBLEM OF UNITY OF CHURCHES	\$11.00
Володимир Шпест: ІДЕОЛОГІЧНА БОРОТЬБА МІЖ МОСКОВОЮ ТА ПЕТЕРБУРГОМ-ЛЕНІНГРАДОМ І ПІДВОБРАЖЕННЯ У ЛІТЕРАТУРІ	\$ 3.00
Олександр Юрченко: УКРАЇНСЬКО-РОСІЙСЬКІ СТОСУНКИ ПІСЛЯ 1917 Р. В ПРАВНОВОМУ АСПЕКТІ	\$15.00
Д-р Володимир Яценко: СТУДІЇ ТА МАТЕРІАЛИ ДО ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ІСТОРІЇ, з передмовою Наталії Полонської-Василенко	\$15.00

Замовляти можна в книгарському відділі при „Свободі“, переписавши чек або поштовою переказ, долучивши оплату на кошти переписки від \$1-3 (в залежності від кількості книжок).

Мешканців стейту Нью Джерсі зобов'язує 5% стейтового податку.

“SVOBODA” BOOK STORE

30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

ПЕРЕД ВІДЗНАЧЕННЯМ...

(Продовження зі стор. 2)

також спричинилася до повної консолідації нашого політичного життя в Америці, впливаючи на ті організації, що не були ще в УКА, стати повноправними його членами.

Під час Другої світової війни сотні української американської молоді вихованої в ОДВУ і МУН служили в американських збройних силах і багато з них віддали своє життя в обороні Америки, хоч ворожі доноси старалися очорнити ОДВУ та зробити її в очах американської влади та публічної opinio, чим вона ніколи не була.

Серед іншого великого вкладу у визвольну боротьбу, яку ОДВУ проводило на протязі п'ятидесятиріччя свого існування, слід зазначити про численні публікації в українській та англійській мовах журналів, брошур, книжок, різних меморіалів та інших документів, які залишаються доказом патріотичності українсько-американської громади та її допомоги повсюдному українському народові.

Ось чому ми повинні гідно відзначити 50-річчя існування ОДВУ. В нас немає багато організа-

цій, а головне політичних організацій, що могли проіснувати п'ятидесятиріччя та були давали активною силою у визвольній боротьбі.

Коли такі організації зуміли пережити бурхливі часи Другої світової війни та набуття численної нової української еміграції з різних земель України з різними політично-культурними світоглядом та орієнтаціями, то це свідчить про велику живучість організації та її тривалі і солідні підвалини.

ОДВУ прожила 50 літ та є далі важливою ланкою у загальній визвольній боротьбі українського народу.

Тому відзначення її 50-річчя повинно бути значною подією в нашому житті, бо ОДВУ є великою організацією не тільки з великим минулим капіталом, вложенням у боротьбу за самостійність українського народу, але також з сучасним політично-культурним потенціалом, який є необхідний у далішій боротьбі за повне визволення України у формі самостійної й суверенної держави.

(Кінець)

УВАГА! Новинка на книгарських полицях!

ВОЛОДИМИР ЯЦЕН

ЖИТТЯ

4-та книга лірики
Портрет автора — ЛЮБОВСЛАВА ГУЦАЛЮКА
В книжці 30 ілюстрацій ГАЛІНИ МАЗЕПИ
Сторін — 120. Ціна — 5.00 дол. (з перекладом)

КНИЖКА ЗУСТРАЄТЬСЯ З ВИСОКОЮ ОШКОЮ КРИТИКИ!

Замовляти можна в книгарському відділі при „Свободі“, переписавши чек або поштовою переказ.

“SVOBODA” BOOKSTORE

30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303

Мешканців стейту Нью Джерсі зобов'язує 5% стейтового податку.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омельян Твардовський

УСВТ „Ч. СІЧ“ —
ПАСЕЯК П.А. —
4:1 / 1:0/

го Миргороді і хворого
Данила Бакуна.

ВІСТКИ З УКРАЇНИ

Пасеяк 30-го вересня. Це були перші лігові змагання нового сезону — на виїзді — в яких „Ч. Січ“ здобула першу високу перемогу в цій найвищій класі копаного м'яча, якою є „Мейджор Дивізія“ Шейфер Ліги в Нью Джерсі.

Не зважаючи на дощову погоду, розмокле ґрунту міського стадіону, „Січовики“ настільки атакували на протязі цілих змагань. У першій половині, „непопулярний“ м'яч з численних стрілів нападників і навіть оборонців „Ч. Січ“, оминав, часто на сантиметри ворота господарів. Шойно в 26-й хвилині, Данігін арештує м'яча його в сітці перуанців. Із цим мінімальним вислідом половини — 1:0, суддя відсвистав перерву. Швидко після перерви, знову Данігін успішно закінчив швидку акцію І. Паливоди — 0:2. Фурмана, підніс до — 2:0. В 68-й хвилині господарі, провівши контратаку, гарним голем знизили вислід — 2:1. В 75-й хвилині Данігін завершив свій довгий рейд сильним стрілом з якого здобув свого третього гола, перший в сезоні „сет трик“ — 3:1. В кінцевих хвилинах, „Січовики“ примусили господарів до дефензивної гри, в якій пописувався їхній воротар, що оборону ряд критичних моментів. Усе таки найкращий стрілець напад — „Ч. Січ“ — Данігін зумів ще стрілити четвертого гола. Склад „Ч. Січ“ Брайді, П. Фурман, Фіоріло, Охрименко, І. Паливода, П. Паливода, П. Ілич, Б. Ілич, О. Фурман, Данігін, Ткач, Лішко, М. Паливода-менеджер.

УСПІШНІ ВИСТУПИ
ЛВІВСЬКИХ „КАРПАТ“

Одна з найпопулярніших дружин в Україні „Карпати“ Львів, яка виступає в Першій Лізі між 24-ма клубами кількох республік, відбула вже 34 змагання і маючи здобутих 50 точок і 65:25 відношення голів очолює показник таблиці гор. Найближчий конкурент російський клуб „Шинник“ із здобутих 35 змагань має 46 точок. Інші українські клуби займають такі місця: „Дніпро“ Дніпропетровськ 8-ме місце з 37-ма точками, „Металург“ Запоріжжя 14-те місце (33 точки), СКА Одеса 15-те (33), „Таврія“ Сімферополь 16-те (33), „Металіст“ Харків — 18-те (32), „Спартак“ Івано-Франківськ — 19-те (30). В складі Львівських „Карпат“ виступають Швейницький, Родін, Суслопарів, Саулевич, Шербей, Броварський, Баль, Дубровний, Юрчишин, Антоненко, Мосора, Батич, Буловчак, Дикий. Найпопулярнішим футболістом є Юрчишин, якого вже включили теж до збірної імперії. Якщо „Карпати“ продовжуватимуть свої успішні виступи, то в наступному сезоні повернуться знову до „Вищої Ліги“, з якої випали два роки тому.

УСВТ „Ч. СІЧ“ —
ПЕТЕРЗОН С.К. —
3:2 / 3:0/

Юнйон 7-го жовтня — У третій першесекс змаганнях „Мейджор Дивізії“, цим разом у себе вдома на площі Фарчерс Гров, „Ч. Січ“ здобула чергових дві точки з швидкою і технічною Південно-Американською дружиною, якою є Петерзон Спорт Бойс. Забивши до перерви три голи, „Січовики“ досить швидко повернули в свою перемогу і в другій половині знизили темп, у висліді чого гості перейняли ініціативу та здобули два голи. В кількох скрутних ситуаціях успішно вправовся О. Фурман, що в цій грі заступав перешкодженого головного воротаря „Ч. Січ“ — Брайді, який не зміг взяти участі в цих змаганнях. І в цій зустрічі ведення — 1:0 для „Ч. Січ“ здобув Данігін, в 31-й хвилині.

У 38-й хвилині Несторенко стрілив чудового гола, який відзначив свій „дебют“ у складі „Ч. Січ“ після переходу з клубу „Еспанья“. Кілька хвилин перед перервою м'яч із далекого стрілу Данігін вивозився з рук воротаря за лінію воріт гостів і суддя признав третього гола, що як пізніше показалося, — перервиш долю змагань. Востаннє двох змагань на відзначення заслужили: Іван Паливода, Володимир Ткач і зокрема Франко Данігін — „бомбардир“ в останній грі, крім них Юрко Бакун і резервний воротар О. Фурман. Уже в своєму першому виступі добре ввійшов до дружини Володимир Несторенко. В звітній зустрічі, крім згаданого вже воротаря, бракувало контужено-

УЖЕ ПОЧАВСЯ
ГАКІВКОВИЙ СЕЗОН

У цьому році Київський гаківковий клуб „Сокол“ виступає вже у „Вищій Лізі“ СССР між 12-ти клубами. На початку вересня „Сокол“ взяв участь у міжнародному турнірі, гри якого проходили в столиці України, Києві. Згідно з вислдами „Сокол“ вийшов переможцем цього турніру в якому майже всіма переміг: Збірку Польщі — 5:3, ВСЖ Кошице, Словачина — 6:1.

В останніх двох лігових грах „Сокол“ програв високо з Московським „Динамо“ — 3:8 і ремісував з Московським „Спартаком“ — 2:2.

Крім „Сокола“ в Києві існує ще гаківковий клуб „Червоний ескватор“ який виступає в нижчій лізі. В складі цього клубу виступають в більшості власні вихованці міста Києва: Терпиловський, Бабенко, Попов, Лелеха, Давиденко, Мосієнко, Шомане — усіх їх зараховують до найвищих значущих змагань дружини. В зустрічі з чемпіоном Польщі клубом „Подгале“ перемогли українські гаківкарі, двократно — 7:3 і 6:4.

50-річчя подружжя Петра і Анастазії Самців

Петро і Анастазія Самці

День 24-го червня ц. р. був гарним і сонячним. Природа гармонізувалася з подією і урочистостями, які відбувалися в хаті і надворі Стефанії і Мирослава Перожак в Гамільтоні. Усюди тут було радісно і гамірно. Сюди зібралися численна родина і близькі друзі, щоб відзначити золотий ювілей — 50-річчя подружжя Петра і Анастазії Самців. Напередодні гостинного прийняття о. Блаженко відправив в намірені ювілянтів Благодарну Службу Богу і Мольбен в церкві св. Марії в Торольді, Онт.

У зв'язку з ювілейним наспіли Благословенні грамоти від Святого Отця Івана Павла II, Блаженнішого Патріярха Йосифа I-го, торонтоного Владика Ізидора Борського, відтак привітання від прем'єра Канади Джов Кларка, онтарійського прем'єра В. Дейвіса, від федерального міністра Лікольна Александра, міністра Р. Велша, голови Президії УНОЛ Філа, предсідника УНС д-ра І. Фліса, п. І. Лисогора, почесного члена УНСОУ, Б. Зорича, від родини з Канади та від інших з 3СА і Канади.

Гостинною програмою провела найстарша донька Стефанія, яка на початку в короткому слові сказала побажання і подяку своїм батькам за їхні труди, жертвенність і виховання своїх дітей. Згодом за нашу традиційну винуку Михайло і Ганя привітали бабусю і діда прекрасним короваєм на вишиванім рушнику.

Найкращим подарунком для ювілянтів від їхніх дітей був виступ їхніх 8-ми вунків з надзвичайною милою і зворушливою програмою. Найстарший вунук Михайло навісвітлював коротко історію трудолюбивого життя діда і бабці в англійській і українській мовах. Згодом наймолодші вунки — Андрій, Маріяка, Александер і Іванка декламували українські вірші.

Молодша донька Геня, скрипкач, і вунука Ганя осолодили незабутні хвилини цієї ювілейної гостини прекрасним дуєтом — ювілейним вальсом і в'язанкою українських народних пісень. Між присутніми був теж о. Блаженко, який теплими словами згадав про життя і його приятельські відносини з п-ом Самціями. На закінчення свого роду мистецької програми, Дануса і Стефан разом зі всіма вунками виконали український народний танок з допомогою сина ювілянтів Ореста, який є хореографом танцювального ансамблю „Дунай“ у Ст. Катерині.

Заплановане англомовне видання „Буковини“ в Торонто

У 1956-му році появилася монументальна праця „Буковина, її минуле та сучасне“. Ініціатори цього твору приобіцяли видати цю книгу в скороченій формі англійською мовою.

Із нагоди зустрічі буковинців у Торонто, 22-го вересня ц. р., відбулася нарада, у висліді якої рішено поробити певні заходи та обрано провізоричну Редакційну комісію в складі: п-і Орися Судчак (Монтреаль) із функцією координаторки та лучника, пп. Ів. Ново-

Теплі слова дітей і вунків та їхні виступи з вокальним і українським танковим мистецтвом зворушили ювілянтів і всіх присутніх до сліз радості і — це був найкращий дар в нагороду за їхній життєвий труд.

Життя п-ва Самців було не без труднощів, не легко приходилося пробиватися на протязі своїх піонерських років на канадській землі, та труд був не даремним. Мозольно працюючи, вони дали своїм дітям освіту і українське національне виховання, а ці зумили передати корінь свого походження своїм вункам. Це саме і є благородною нагородою і подарунком ювілянтам в 50-річчя подружнього життя.

Петро Самець народився 20-го вересня 1900 року в селі Глешава, Тернопільської області, Україна. Як і багато інших він виїхав до Канади шукати кращої долі. Працював тяжко, будуючи дороги в західних сторонах цієї великої країни, на залізницях, в фабриках в місті Ст. Кетирині, та інших місцевостях. З часом він одружився і займався фермерством, м'ясними виробами, і востанку, мотелем для подорожувачів. Сьогодні син Орест займався провадженням підприємства. Орест одружився з Любою Загребною і мають троє дітей: Олександра, Марію та Андрія. Геня вийшла за інж. Ігоря Лисейка з яким має дві дочки: Ганю і Данусю. Стефанія, найстарша з дітей, одержала ступінь бакалаврату, навчає в середніх школах і, виїхавши заміж за адвоката Мирослава Перожак, має троє дітей: Михайла, Стефана та Іванку.

Анастазія Куєстра народилася у Келді, Манітоба, 25-го грудня 1905-го року. Її батьки, п-во Куєстра, приїхали до Канади в 1890 роках зі села Глешава.

Петро і Анастазія одружилися 8-го червня 1929-го року в Ніагара Фолс. Вони були канадськими піонерами, які, не звертаючи уваги на всякі труднощі, поклали собі їхні діти одержати відповідну освіту, навчилися шанувати Канаду і, в той самий час, відчували велику любов і відданість до християнських звичаїв далекої України, з якої вони походять. Вони були активними працівниками в будові української католицької церкви в цій частині Канади, як також і в організаціях Українського Національного Об'єднання, Комітету Українців Канади і Українського Народного Союзу, загального канадського політичного і суспільного життя.

Н. Н.

50-річчя подружжя о. крил. Василя і Антонії Джиджорів

Золотий ювілей свого улюбленого пароха о. крилошанина Василя Джиджорі та його дружини Анастазії з дому Тузак, відзначили парафіяни церкви св. Юрія в Північному Піттсбурзі і в неділю, 29-го липня ц. р. молебнем до Пречистої Діви Марії, що його відправив о. Ювілянт о. год. 4-й по полудні в асисті о. Джеймса Стонтака, та бенкетом, що відбувся в просторій церковній залі після Мольбня. Та спершу коротко про Ювілянта.

Отесь Василь Джиджора народився у селі Заставці Підгаєцького повіту в 1896 році. Гімназію покінчив у Бережанах, а богословські студії у Львові і в 1929-му році. В міжчасі, по розвалі Австрії, в 1918 році, він вступив до Української Галицької Армії, переживаючи з нею її підйом і важку трагедію. Після висвячення був завідувачем парафії у львівській дієцезії до Другої світової війни, у розгріз якої емігрував до Словачині, а згодом до Баварії, де душпастирював для наших виселенців до 1950 року, тобто до виїзду до 3СА. В Америці був асистентом при парафії св. Володимира у Скрантоні, Па., описав завідувачем парафії церкви св. Петра і Павла в Вільмердінгу біля Піттсбурга, а від 1962 року — парохом церкви св. Юрія в Північному Піттсбурзі. Своєю добротою, вирозумілістю, тактом і працьовитістю з'єднав собі пошану й любов своїх парафіян і кожного, хто його знає.

На ювілейне свято прибуло близько 200 осіб, між якими були теж запрошені гості з інших парафій. Гостем парафії був ділячий парафіянин Михайло Федора.

Після молитви й обіду, якістю і стилем якого вказували на високу кулінарну кваліфікацію шефа кукуварського комітету Михайла Сенка й його помічників, зачитано благословення від Папи Івана Павла II та привітали від Патріярха І. Кардинала Йосифа Сліпого, президента Джиммі Картера, від Товариства Священників св. Андрея та від Українського Патріярхального Товариства в 3СА. Патріярх Йосиф, вітаючи ювілянтів, сказав: „Молю Господа, щоб і надалі дарив Вас щасливою своєю небесним і земнимі дарами, зокрема добрим і довгим здоров'ям, щоб Ви могли ще довгі літа служити нашій Церкві і Народові“. Провід Товариства св. Андрея у своєму привітанні підкреслював працю ювілянтів, кажучи: „Ми свідомі, скільки справжнього добра Ви обоє, Дорогі Ювілянти, вчинили для добра Ваших вірних на різних місцях душпастирювання за 50 літ Вашого прикладного подружнього життя. Всевишній знає Ваші заслуги й напевно нагородить Вас обоєх стократно“. В привітанні від Крайової Управи

Українського Патріярхального Товариства між іншим сказано: „Особливо приємно нам вітати Вас Отче Ювіляте, як одного з тих оборонців помісності та прав Української Католицької Церкви, які вносили ці ідеї з України і сьогодні на іншому терені та в інших складних ситуаціях поширюєте їх і бороните, включно з правом на одруження священників. Ми горді з Вас, що на терені своєї парафії і далеко поза нею Ви прикладно працюєте для добра й слави Української Католицької Церкви та нашого народу“.

По обіді мав слово о. Ювілянт. Він виявив задоволення із співпраці своїх парафіян, сказавши, що хоч і не надто багато їх кількісно (менше, ніж сто родин), якісно вони виступили в різних ситуаціях, які вносили ці ідеї з України і сьогодні на іншому терені та в інших складних ситуаціях поширюєте їх і бороните, включно з правом на одруження священників. Ми горді з Вас, що на терені своєї парафії і далеко поза нею Ви прикладно працюєте для добра й слави Української Католицької Церкви та нашого народу“.

Відзначення ювілею проходило в незвичайно милій і ширшій атмосфері. Усі почувалися немов одна родина. Головна заслуга в успішному організуванні й проведенні ювілею належить інж. Сидорові Тимяковій й його дружині Марії.

Своїм значенням цієї ювілейної перемоги між споглядів із особистого життя ювілянтів, бо він був виявом призначення їх п'ятидесятилітніх змагань і осягів на церковно-народній ниві. Ці змагання й осягні ввійшли у суть життя Української Католицької Церкви й українського народу і, ставши авангардом інтегральною частиною цих двох сил, мали будуючий вплив на їх розрощування серед тисяч вірних у минулому і мають цей вплив і в теперішньому.

В. Яцун

У Детройті відбувся „Княжий бенкет“

Заходами Комітету Прихильників СФУЖО 30-го вересня ц. р., у залі церкви св. Покрови, відбувся „Княжий бенкет“. Цю імпрезу влаштувано з наміром відзначити 30-ліття Світової Федерації Українських Жіночих Організацій. Голова комітету п-і Маруся Бек відкривала святочну програму, яка складалася із мистецької виставки дуже цікавих експонатів, що захоплювали присутніх своєю небуденною красою, дбайливістю виконання та естетичним розлогженням. Організаторками виставки були п-і Стефанія Дуб, п-і Ірена Іванюк, п. Папіж і п. Р. Когут. Імпріозно належить признати й подяку. Друга частина програми була під орудою відомої артистки й режисера п-і Бранки Кривуцької. У цій частині виступили з деклямаціями д-р Оксана Балторович в ролі Княгині Ольги і мгр Христина Юзич в ролі княжни Ярославни. До гарного мистецького виконання деклямацій, додали красу це й оригінальні одяги князів та відповідне освітлення сцени.

Оксана Бризгун-Соколик. Вона дуже цікаво навітлювала Княжу Добу, а зокрема важливу роллю жінки в тій добі. Сама прелегентка була також одягнена в дуже гарний одяг Анни Ярославни, який віддзеркалював багатство, красу княжих часів.

Фрагменти з пєси „Ярослав Мудрий“ Кочерги відігали Микола Грингорчук, Оксана Сливка, Ксеня Козак, Зенон Чорний, Марко Юзич, Рожа Демчук і Марічка Нікіфорак. Всі молоді артисти старалися виявити свій талант, тому все вийшло надсподівано ефективно завдяки добрій підготові і вмілому мистецькому керівництву п-і Бранки Кривуцької.

У бенкетовій частині столі, які були приготовані під керівництвом п-і Валентини Євич, заповнилися старовинними стравами і напінками. Бенкет відбувся із великим успіхом завдяки працьовитим членам-прихильницям СФУЖО, які не жаліли трудів і дорогого часу для підготовки цієї оригінальної імпрези.

В. М.

Вступайте в члени УНС!

Головну промову прочитала гостя з Торонто п-і

Пам'яті Онуфрія Шумка

Із Мюнхену, Західна Німеччина, надійшла сумна вістка, що 8-го березня ц. р. несподівано помер на удар серця Онуфрій Шумко.

Св. п. О. Шумко народився 23-го червня 1915 року в патрістичній селянській родині в селі Потічок Снятинського району на Поліссі.

По закінченні гімназії в Снятині, він вписався на теологічні студії в Станиславові. Однак, після закінчення студій не захотів виступати, бо мріяв про даліше студіювання медицини. І під час польових військових операцій в Україні він вписався у Львові на медицину, продовжуючи ці студії і під час німецької окупації. Щоби фінансово вдержатися він весь час працював на різних роботах, і мешкав з кількома студентами-кращими в одній кімнаті. Хто ж не знає славної 2-ки напроти головної пошти. Приїжджаний із Снятина чи околиць чи з інших місцевостей до Львова, все заходив до гостинного О. Шумка, і там міг не тільки переночувати, але й перебути кілька тижнів.

О. Шумко належав ще з гімназійних часів до ОУН і був активним в політичній громадській житті в Снятинському повіті і у Львові.

У 1944 році, коли відступали німці і приходили більшовики, Шумко мусів покинути улюблений Львів, і податися на Захід. Вкінці опинився в Мюнхені, де й почав працювати і рівночасно студіювати даліше медицину.

Степан Касян

У НЬО ЙОРКУ...

(Закінчення зі стор. 1)

періоду боротьби українського народу „совістю нації“ зосередив увагу теж і на теперішній рух спротиву в Україні, як теж в совєтських концтаборах, використовуючи для цього обширні цитати з питань російського письменника Александра Солженіцина, українського поета Василя Симоненка, поезії Марка Боєслава та інші джерела.

У першій половині великої мистецької програми виступили: солістка Мисської опери Нью Йорку сопрано Марта Кокольська-Мусійчук, яка при фортепіановому акомпанюванні Томи Гринькова, виконала три пісні, між ними знамениту „Дружину вперед“ на слова Б. Пюрка, муз. М. Фоменка; вже згадуваний артист Е. Курило, який проречитував уривок з поеми Е. Маланюка „Присяга українця“ П. Карманського; соліст Метрополітаної опери в Нью Йорку бас-баритон Андрій Добрянський, який при акомпанюванні Т. Гринькова виконав три пісні, завершуючи свій виступ „Думою про Матір-Україну“ на сл. М. Рильського, а муз. М. Вирікського, а відтак співав відомий українця в ЗСА і Канаді дівочий хор „Жайворонки“ ОСУМ-А в Нью Йорку під диригентурою проф. Л. Стругашко, виконуючи три пісні. Солістками у хорі були Оля Гіряк і Гали Біла, а акомпанюючою Софія Шерер.

Справжню майстерність продемонстрували на концерті ансамблі Осередку СУМ з Торонто — чоловічий хор „Прометей“, дівочий „Діброва“ і духовна оркестра „Батурин“ (усіх разом понад 200 осіб) під диригентурою мгра Василя Кардаса, а хором акомпанювала Надія Середяк-Бреух. Торонтоський ансамбль, часто зворушуючи до сліз публіку, виконали: „Прометей“ — три пісні, включно з настроєвою „Наш дівіз“, муз. В. Гайда, а слова з пісень УПА; „Діброва“ — три пісні, включуючи мало відому на еміграції „Пісню з концтабору“, що зворушує до глибини душі, із солістом О. Богачуком, і оркестра „Батурин“ — три точки, завершуючи свій виступ маршем „Полтава“ інструментально Ю. Гойдала.

Мистецька частина концерту закінчилася виступом усіх трьох великих одиниць, які виконали пісні: „Ми українські партизани“, „Вічний революціонер“, „Вставай Україно“ під гучні і негавуючі оплески чисельної публіки, яка нагороджувала виконавців вставанням із місць.

Відспіванням українського національного гімну закінчено цей дуже вдалий ювілейний концерт. Радісно на серці було зокрема тому, що кожний із ансамблів, які виступали на концерті, майже на три чверті складався із молодих віком людей, а це скріплює надію, що ідеали боротьби за Самостійну Українську Державу, ідеали ОУН, а також ціль збереження української ідентичності в країнах поселення впади на добрий ґрунт, що причиниться до кращої майбутності для української визвольної справи і поширення української культури серед народів Заходу.

Після закінчення імпреси організатори гостили учасників мистецької програми перекусом і обмінялись з ними враженнями з ювілейного концерту.

Брежнєв запевняє Караманліса про мирні цілі совєтської політики

Москва. — Совєтське пресо-агентство ТАСС, інформуючи про розмову грецького прем'єр-міністра Константина Караманліса з генеральним секретарем ЦК КПСС і головою Президії Верховної Ради СРСР Леонідом І. Брежнєвим, яка відбулася в Москві 1-го жовтня ц. р., каже, що совєтський лідер запевняв грецького міністра про мирні інтенції совєтської політики, бо, мовляв, в Совєтському Союзі немає іншої політики щодо Греції, крім політики зближення, співробітництва і дружби. Щоб запевнити гостя чому саме уряд СРСР веде таку „мирну“ супроти Греції політику, Брежнєв пояснив, що „народи Совєтського Союзу і Греції зв'язують багатовікові узи історії і культури, досвід і традиції боротьби з іноземними загарбниками“.

Відповідаючи на „мирні“ заяви Брежнєва, Караманліс також висловився на користь всебічного розвитку відносин між Грецією і Совєтським Союзом.

Спінюючись на міжнародних проблемах, Брежнєв намагався наголосити важливість договору про обмеження стратегічної атомової зброї (САЛТ II), який тепер обговорюється на Комісіїх Сенату ЗСА. Правда, в одному місці Брежнєв говорив Караманлісові про загрозу, бо, мовляв, „останнім часом з'явилися моменти, які викликають серйозну тривогу за майбутнє“.

Далі в інформації ТАСС говориться, що прем'єр-міністр Греції також відзначив миролюбний характер зовнішньої політики своєї країни, її готовість сприяти ослабленню міжнародного напруження і змиренню миру. Він дав високу оцінку договорів САЛТ II. Розмова, — інформує в кінці ТАСС, — „пройшла в діловій, відвертій обстановці і характеризувалася широким взаєморозумінням“.

Караманліс, крім наради з Брежнєвим, розмовляв також з головою Ради Міністрів СРСР Алексеем Косигіном і іншими совєтськими лідерами.

Судитимуть...

(Закінчення зі стор. 1)

Гуа, який є також прем'єр-міністром, заявив, що він вибирається в подорож до Франції, Британії, Західної Німеччини та Італії, де переговорюватиме справу економічних, культурних та наукових обмінів між Китаєм та тими європейськими державами.

Гуа Гуофенг заявив, що теперішній китайський уряд підтримує демократію, але з іншого боку, щоб „уживати демократію для ширення анархізму для цілей, що можуть бути шкідливими для інших громадян“, як теж сказав, що Китай хоче поліпшити відносини із Совєтським Союзом і в тій цілі ведуться тепер переговори в Москві, але вислід їх залежатиме від того, чи Совєтський Союз поважатиме „чи Совєтський Союз поважатиме“ до питання налагодження кращих відносин з Китаєм.

Під час його відвідин в Італії Гуа не зустрінеться з Папою Іваном Павлом II, бо в Ватикані є посол Китайської Республіки (Тайван), яку Пекін не вважає незалежною державою і стверджує, що Тайван є „невід'ємною частиною“ Китаю, та що раніше чи пізніше Тайван мусить перейти під владу Пекіну.

Під час його відвідин в Італії Гуа не зустрінеться з Папою Іваном Павлом II, бо в Ватикані є посол Китайської Республіки (Тайван), яку Пекін не вважає незалежною державою і стверджує, що Тайван є „невід'ємною частиною“ Китаю, та що раніше чи пізніше Тайван мусить перейти під владу Пекіну.

КОМІТЕТ ОБ'ЄДНАНИХ УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ВЕЛИКОГО НЬО ЙОРКУ МЕТРОПОЛІТАНІЙ ВІДДІЛ УККА

повідомляє, що в неділю, 21-го жовтня 1979 року в церкві св. Юра в Нью Йорку, Н. Й. після Служби Божої, о год. 12-й по пол. буде відслужена

ПАНАХИДА

за спокій душі

бл. п.

СТАНІСЛАВА ЛЮДКЕВИЧА

великого українського композитора і музиканта-автора для вшанування його світлої пам'яті у Сороковий День Його СМЕРТІ

Співає український хор „ДУМКА“ і хор ім. СЛУГИ БОЖОГО МИТРОПОЛИТА АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО

До участі запрошуємо всю Українську Громаду Великого Нью Йорку

В ДЕСЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ нашого Невіджданого МУЖА, БАТЬКА І ДІДУКА

бл. п. д-ра

ВОЛОДИМИРА БІЛОЗОРА

відправиться

ПОМИНАЛЬНА СЛУЖБА БОЖА в суботу, 20 жовтня 1979 р., о год. 7:45 ранку в церкві Христа Царя у Філадельфії, Па. при вул. Каюга і 18-та

Про молитви Рідних і Знайомих просять: дружина — МАРІЯ доньки: НАТАЛІЯ КОРОПЕЦЬКА ОЛЬГА ЦЕГЕЛЬСЬКА ОКСАНА КОРОПЕЦЬКА з родинами

8-го жовтня 1979 року відійшов у Вічність

бл. п. ІВАН ТЮТЬКО

Покійний народився 16-го січня 1925 року у селі Гаї коло Львова. Доля кинула його у чужину, де і судилося йому закінчити життєвий шлях.

ПОХОРОН відбудеться 10-го жовтня 1979 р. з української церкви св. Івана Хрестителя у Гантері, Н. Й. на цвинтар Елза Парк.

Щиро дякуємо Усім за квіти, молитви і співчуття у важкій хвилині нашого горя, а грудка теплої рідної землі хай стане Покійному останнім привітом від Сестер, Братів, Родини і Дружів з України.

Дружина — РІТА з дочками, зятями і внуками Сестра — СОФІЯ ГОТЬ з родиною

Ділимося сумною вісткою, що 14-го жовтня 1979 року, відійшла, ненадібно, у Вічність

бл. п.

ЕВГЕНІЯ МАТВІЄЙКО-МАК

уроджена у Львові.

ПАНАХИДИ — вівторок і середа, 16 і 17-го жовтня 1979 року в похоронному заведенні Кардинала при Аннет вул., Торонто, Канада.

ПОХОРОН у четвер, 18-го жовтня 1979 року, о год. 9-й ранку у Свято-Миколаївській церкві при вул. Белауд на цвинтар Парк Лави, Торонто, Канада.

В глибокому смутку — РОДИНА в Канаді і Україні

У ТРЕТЮ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ нашого Найдоржчого і Незабутнього МУЖА, БАТЬКА, СИНА І БРАТА

бл. п.

МИРОНА КАРБІВНИКА

буде відслужена

в неділю, 21-го жовтня 1979 року

СЛУЖБА БОЖА

в катедрі УПЦеркви св. Князя Володимира у Філадельфії, Па. яку відслужить о. протопресвітер СТЕПАН БІЛЯК.

У глибокому смутку: ЕВГЕНІЯ — дружина ГРЕГОРІ ДЖУДИ — син і невістка ДАНА І АНДРЕЙКА — доні ТЕОДОЗІЯ — мати ОЛЬГА — сестра ІВАН — брат

Українська Вільна Академія Наук у США Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці

ДОПОВІДЬ

ФЕДОРКА КУШНІРСЬКОГО

(Кандидата економічних наук та колишнього завідувачого Відділом Науково-Дослідного Інституту Держплану України) на тему:

„ВИБРАНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОЇ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ“

Доповідь відбудеться в неділю, 21 жовтня 1979 р., о 2-й год. дня в приміщенні Академії, 208 в. 100 вул., Нью Йорк

ПОДЯКА

Цією дорогою щиро дякую

ВШ. Д-рові

МИХАЙЛОВІ ЦЕГЕЛЬСЬКОМУ

за його солідну лікарську опіку під час мого перебування у шпиталі та в часі реконвалісценції вдома.

З вдячністю складаю:

50.00 дол. на Патріарший Фонд

30.00 дол. на Український Музей в Нью Йорку

Бронкс, Н. Й. ІРИНА Г. ІВАНЧИШИН

ІВАН КЕДРИН

Життя — Події — Люди

СПОМИНИ ТА КОМЕНТАРІ

LIFE — EVENTS — PEOPLE

MEMOIRS AND COMMENTARY

Книжка у твердій темно-блакитній полотноній обгорці із золотими літерами, роботи мистця ВОГДАНА ВОЖЕМСЬКОГО.

724 сторінок. Ціна 20.00 дол.

Замовляти можна в книгарському відділі при „Свободі“ пересилаючи чек або поштовою переказ, долучуючи одного долара на кошти пересилки.

SVOBODA, 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07307

Мешканців стефту Нью Джерсі зов'язує 5% стефтового податку.

В-во „СУЧАСНІСТЬ“

має честь запросити Вас на

ВЕЧІР присвячений ТВОРЧОСТІ ЄВГЕНА СВЕРСТЮКА

28-го жовтня 1979 року, о год. 5:30 по полудні в Українському Інституті Америки, 2 East 79th Street, в Нью Йорку.

У програмі беруть участь: Іван Кошелівець, Надія Світлична, Ольга Кириченко-Шуган

ТОВАРИСЬКА ЗУСТРІЧ З ПЕРЕКУСКОЮ.

Вступ 3.00 дол.

Д-р Лука Луці:

ВАСИЛЬ СТЕФАНІК

ОПОВІСТЬ УКРАЇНСЬКОЇ ЗЕМЛІ

Ціна — 8.00 дол.

Замовляти:

SVOBODA

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07308

Д-Р МИХАЙЛО ДАНИЛЮК

На медичні Темі

Лікарський довідник.

Книжка у твердій темно-зеленій обгорці із золотими буквами роботи мистця МИХ. МИХАЛЕВИЧА. 336 сторінок.

Ціна 7.00 дол.

SVOBODA

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07308

Мешканців стефту Нью Джерсі зов'язує 5% стефтового податку.

Йонкерс й околиця!

Відділ УККА в Йонкерсі, Н. Й. при співучасті місцевих організацій запрошує всю Українську Громаду взяти численну участь в

АКАДЕМІЇ

для відзначення

- Річниці Листопадового Зриву
- 20-ї річниці трагічної смерті Провідника ОУН Степана Бандери
- Річниці зорганізування УПА

з ОБШІРНОЮ МИСТЕЦЬКОЮ ПРОГРАМОЮ З РЕФЕРАТОМ ПРОФ. ЛЕВА ШАНКОВСЬКОГО

Академія відбудеться 28-го жовтня 1979 р., о год. 4-й по пол. в Домі СУМ-А, 301 Palisade Ave., Йонкерс, Н. Й.

В цю саму неділю буде відправлена

ПАНАХИДА за ПОЛЯГЛИХ

в церкві СВ. МИХАІЛА, після Служби Божої, о год. 10-й рано

12-ий Відділ Українського Золотого Хреста

щиро запрошує Українське Громадянство м. Чикаго і околиці на

15-ту ІНДИВІДУАЛЬНУ МАЛЯРСЬКУ ВИСТАВКУ МАРІЇ ГАРАСОВСЬКОЇ-ДАЧИШИН

(КАНАДСЬКІ ПЕЙЗАЖИ, КВІТИ, КОМПОЗ. ІКОНИ) що відбудеться в днях 2-11-го листопада 1979 року в Галерії „Levie“ 2353 W. Chicago Ave., CHICAGO, Ill.

Відкриття: п'ятниця, 2-го листопада, год. 8-ма веч. Слово про Мисткиню виголосить: Д-р МАРІЯ КВІТКОВСЬКА з Детройту.

Виставка відкрита кожного дня від год. 11 рано до 10 веч. у неділі від 9 рано до 10 веч.

Вступ вільний. Каталог \$2.00. Кава — солодке.

Літературно-Мистецький Клуб в Нью Йорку

Подаємо до відома всіх Членів, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться в п'ятницю, 19 жовтня ц. р., о год. 7:30 веч в доміцї Літ.-Мистецького Клубу при 136 Друга Авеню в НЬО ЙОРКУ, Н. Й.

УПРАВА ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКОГО КЛУБУ

Окружний Комітет Відділів УНС ПЕРТ АМБОЙСЬКОЇ ОКРУГИ

повідомляє, що в неділю, 21 жовтня 1979 р., о год. 2 по пол. в залі Українського Народного Дому при 766 Стейт вул., ПЕРТ АМБОЙ, Н. Дж. відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ

ПЕРТ АМБОЙСЬКОЇ ОКРУГИ УНС

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

- Відкриття.
- Перегляд-перевірка організаційної праці-Округи за останніх 10 місяців.
- Обговорення осінньої кампанії, метою якої є придбати 2,000 нових членів до кінця цього року.
- Обговорення загальних союзових справ.
- Внески, запити і закриття зборів.

У зборах візьме участь —

Василь Оріховський, головний організатор УНС ЗА УПРАВУ ОКРУГИ:

Михайло Захарко, голова

Дарія Оріховська, секретар Іван Бабин, касир

Увага! ЧІКАГО І ОКОЛИЦІ! Увага!

На закінчення ювілейних концертів ЗСА і Канади

ЮВІЛЕЙНИЙ КОНЦЕРТ УКРАЇНСЬКОЇ КАПЕЛІ БАНДУРИСТІВ — Диригент Григорій Китастиий

Квитки: „Дельта“, Українська Книгарня, Каси: „Самопоміч“, „Певність“, Союз Українських Купців, Підприємців і Професіоналів — Чикаго

Неділя, 21 жовтня 1979 р., год. 6:30 вечора

Аудиторія Лейн Технічної Високої Школи Чикаго, Ілл. — Вестерн і Аддісон Стс.

Виховно-відпочинковий табір на Оселі СУМ-А „Хортиця“

У Гатінгтоні, Огайо, в неділю, 1-го липня ц.р. відкрито триднівний табір суміського юнацтва п.н. „Лісова Школа“ ім. Степана Бандери, із підборами: „Повстання“ — для юнаків і „Зв'язкові“ — для юначок. Загальна програма цього річного табору проходила під керівництвом: „Честь і слава Борцям за волю України“, відзначаючи 50-річчя постанови ОУН, 20-річчя героїчної смерті Провідника ОУН Степана Бандери, а також 320-ті роковини перемоги битви під Конотопом.

Перший тиждень таборування проходив під знаком вивчення купальних обрядів, пісень, звичаїв та вірувань. На закінчення цього тижня, в ніч під Івана Купала, старші і молодше юнацтво відбуло теренову гру п.н. „Шукання шпиту папороції“. Четвертого дня відбулася Святова варт, на якій змістовне слово виголосив командант табору Корнелі Василік, який включав купальні пісні і обряди, включно із пусканням вогню на озера.

Другий тиждень таборування проходив під знаком 320-х роковин перемоги битви гетьмана Івана Виговського під Конотопом. На протязі цього тижня юнацтво вивчало важливі події козацької доби, а також засвоювало деякі вимки із творів Тараса Шевченка, в яких описані козацькі подвиги. Юнаки, під проводом виховниці Дарії Кульчицької, будували з ентузіазмом фортецю „Запорізька Січ“ — а на Святоковій варті 14-го липня все юнацтво поспівувало вивченим головним виховним ценом, подружню Софію Бурюю монтеажем пісень і слів, п.н. „Козацька Слава“.

Третій тиждень таборування проходив під знаком 50-ліття боротьби ОУН і 20-ліття смерті п.н. Провідника Степана Бандери. Протягом цього тижня юнацтво вивчало важливі події новітньої історії України зокрема боротьби ОУН-УПА. Юнаки із зацікавленням вивчали спорудження бункрів УПА, прочитуючи окремі розділи спогадів командира Степана Христиня п.н. „Зимою в бункрі“. На підставі описів унівського бункру, юнак Левко Кульчицький нарисовав, а згодом збудував дуже вдалу мініатюру бункру. Подібні бункри збудували також юнаки Тарас Добрянський та Богдан Тарас Машук — і їх показували під час виставки юнацької самодіяльності.

Згідно з п'ятиднітною традицією, в другому тижні таборування старші юнаки відбули четвертий мандрівний табір, який проводила дружина Дарії Павничук. Своїм 45-місильним маршем у повному виряді, старше юнацтво вшанувало 100-ліття від дня народження Головного Отамана Симона Петлюри і 20-ліття від смерті Степана Бандери. Провідником другої групи мандрівників був дружинник Петро Мельник, а зв'язковим був Петро Венгир. Цього року в таборі „Хортиця“ в Гатінгтоні, Огайо, таборувало 67 учасників.

Останній тиждень таборування відбувався під знаком посиленої спортової діяльності під проводом Любомира Мураго. Відбувалися змагання у плаванні, бігах, скоках, метлах, у відбиванні й копанню м'яча. В цьому ж тижні відбувалися також підсумки триднівного таборування й завершення таборування всіх таборівників із загальною знання, зразково кмітливості української мови, табірників і історії СУМ-А. Серед юначок дівочого підтабору „Зв'язкові“, найбільше пунктів здобула юначка Наталя Козіря, — а в підтаборі юнаків „Повстання“ — Михась Шубин.

Якщо йдеться про працю в діяльності самодіяльності юнацтва, слід відмітити знаменито виконаний олійними барвами портрет Степана Бандери, що його під час таборування намалювала старша юначка Маруся Струс. Юнаки під проводом виховниці, мисткині Дарії Кульчицької, виконали вдало мальовані ляльки в народному вбранні. Юнаки під проводом Дарії Тимоши виконали також плетіння для вазонів із квіт-

ми, якими прикрашено вхід до Команди й Санітарного пункту. Також молодші юначки працювали над виконанням паяжликів. Під кінець таборування відбулася виставка юнацької самодіяльності й таборовий базар, з якого дохід призначено на таборові цілі. При тому слід згадати талановито виконані старшими юначками-впорядницями таборові прапори: прапор „Лісової школи“, роботи Лесі Данко, прапор підтабору „Повстання“ роботи Наташки Крислатої та прапор підтабору „Зв'язкові“, роботи Лідії Бурої, в чому допомагав також впорядник Роман Василік.

Також слід згадати працю юнацтва над оформленням таборової стінної газети під проводом впорядниці Л. Бурої, яка вміщувала багато дописів та ілюстрацій таборового юнацтва, з яких увійдуть у таборовий журнал п.н. „Табороємо на Хортиці“, що незабаром вийде друком.

На закінчення таборування, відбулася, в суботу, 21-го липня Святова варт, присвячена 50-літтю ОУН і 20-літтю смерті Провідника Степана Бандери, що її попередив Святоковий наказ та естафета 10 юнаків і юначок із запаленими смолоскипами, довкола озера, які згодом розпалили варту. Святочне слово при варті, пристосоване до вгорі згаданих великих річниць, виголосили Командант Корнелі Василік і Головна Виховниця Софія Бюра. Монтеажем пісень і слів п.н. „Поклін бойовикам ОУН“, що його з піднесенням виконав весь юнацький збір, започатковано святову частину ватри, на якій у пам'ять Героїв, покладено вогонь із жита й червоних маків. У другій частині програми, юнацтво розважало численні зібраних гостей і батьків скечами й піснями.

Не зважаючи на дощову погоду, програма закінчення табору „Лісової школи“ відбулася згідно з планом, 22-го липня ц.р. о годині 1:30 по полудні. Сюди входив монтеаж „Встань Україна“, вежі юнаків під проводом виховника Василя Мудрака та роздача таборових свідчень і відзначень. Таборову відзнаку, що її виконала Дарія Кульчицька, одержали таборовики за повний триднівний побут у таборі. За спортову справність тренер Л. Мудрий відзначив першунів трофеями.

Богослуженням, що його відправив о. дякон В. Волошук та відповідно до хвилини проповіді, закінчено „Лісову школу“, попрощавшись юнацьким „Гартуємся“ та ширшими словами вдячності за працю з молоддю дорогому гостеві з Нью Йорку, командантові Корнелі Василіку й медсестрі та виховниці, Дарії Кульчицькій, яких з жалем прощали господарі оселі „Хортиця“ в далеку дорогу. Кілька слів подяки командантові, членом команди та всім таборовикам, зложив охочий референт осередків СУМ-А Огайо, друг Григорій Головаха, а зв'язковим був Петро Венгир. Цього року в таборі „Хортиця“ в Гатінгтоні, Огайо, таборувало 67 учасників.

Вкінці з признанням слід відмітити поодинокі членів Команди „Лісової школи“: друг Корнелі Василік — командант, подружка Дарія Кульчицька — виховниця й медсестра, подружка Софія Бюра — Головна Виховниця, ст. юн. Наташка Крислато — писар, дружинник Петро Мельник — бунчужний, ст. юн. Маруся Струс — обозна юначок, Зенон Фаріан — обозна юнаків. Дружинники Дарія Тимош і Дарія Павничук — виховниці, друг Мирослав Гейнш — інтендант, д-р Олександр Кіос і д-р Богдан Чепак — лікарська опіка, о. дякон Володимир Волошук — духовна опіка. Старша юначка Леся Данко, ст. юн. Лідія Бюра, ст. юн. Леся Зварич — ст. юнак Роман Василік — впорядники. За спортову діяльність відповідали: тренер Любомир Мудрий, а старші юнаки Тарас Мельник, Мирон Лішнянський і Леся Данило йому допомагали. Павлина Черкас, Валя Василік та Анна Захарій, ширше трудилися у таборовій кухні, дбаючи про добре харчування таборовиків, а також Таборову Раду під

„Марсіани на Землі“ на пікніку Каси „Самопоміч“ у Чикаго

„Марсіани на землі“ йдуть до каси „Самопоміч“ в Чикаго

Жіноча дружина футболу (коп. м'яч) Т-ва „Леви“ в Чикаго

Філія дитячого хору „Молода Думка“ на „Веселому Дні“ каси „Самопоміч“ в Чикаго.

Перше — білий дим, немов мряка. Тоді — ультра-сонічне гудіння. Радом між деревами у мряці шось ворішніть. Срібна блискачка велика тарілка в повітрі кружляє над мрякою та по-вільно, спливаючи швидкістю обертотів і гудіння, помаленьку сідає. Летюча тарілка сіла на землю. Не ворішніть, гудіння повільно й довго замирає. Тишина. Люди збіглися, обступили тарілку. Діти витріпили очі, роззявили рота. Шось гучно закрипіло. У відхилених дверях тарілки у мряці заворушилися антени, за ними показалися дві голови з великими очима. Вийшли дві постаті невеликого росту. Хтось закричав: „Марсіани, марсіани на землі!“, а далі чути „Ох!“ та „Ах!“. Ритмічно, киваючи головами, марсіани штивними механічними кроками поклалися у південному напрямку і підійшли до якогось комп'ютерного апарату з написом „Каса Самопоміч“.

Ця подія — поява марсіанів на українській Оселі, була найбільш оригінальною і цікавою частиною річного пікніку Кооперативної Каси „Самопоміч“ в Чикаго. „Веселий день“, який відбувся 19-го серпня ц.р., на українській кооперативній оселі в Равінд Лейку, присвячений українській дитині, а сценку про марсіанів приготували і відіграли діти.

Не зважаючи на короткі переходи дощів, в неділю на пікніку зібралася чимало людей, молоді й дівчори. Свято розпочалося перед обідом польовою Службою Божою, яку відправив о. Василь Білинський, з катедри св. Миколая. Духова оркестра СУМ-А пригравала до Богослуження, з піснями виступила з коротким концертом хор „Молода Думка“ виступив із трьома точками — як звичайно, завжди мило було дивитися і слухати дитячий хор. На Оселі немає фортепіану, тому акомпанюмент для хору, був на акордеоні. Після обідньої пори відбулися спортові змагання, шаховий турнір, а дівчора забавлялися у різний спосіб. Найменші діти разом ба-

проводом друга Мирослава Почтара, подбала про успішне зорганізування й підготовку табору. Господар Оселі, М. Захарія сумлінно опікується зразково упорядкованою оселею „Хортиця“ яка, поруч з іншими надбанями СУМ-А, є тордистою Спідки на цьому терені.

Софія Бюра

„Український день“ у Міннесоті

Українські дні є важливою точкою у програмі Відділу УККА на Міннесоту. Вони звичайно відбуваються у міському парку Міннеаполиса серед густих дерев, де вночі в ярі журить водоспад. Від весни тут алаштували свої фестивалі-пікніки різні національні групи. А їх у наших містах Міннеаполиса і Ст. Полє багато.

В еміграційному архіві-музею є кільканадцять бібліотек. Найбагатшим книгозбором уважимо нашу бібліотеку. У ній тут треба згадати ім'я незабутнього проф. О. Грановського, який був душою архіву.

У дні 19-го серпня ц.р. відбувався наш „Український день“. У парку було людно. По горбках народу, що неміра. Здалека видно прекрасно удекоровану сцену. Двоомовний напис. У написі по-українськи: „Вітасмо Вас з Українським днем!“ А на самім вершечку золотий тризуб та регіональні герби. Прості декоративні півні Булавицької, дружини артиста-малюра Олексі Булавицького. Багато українських облич, членів УККА, ОЧСУ, Плату, ОПЛДМ, Братських союзів.

Початок мав бути о год. 3-ій, але щоб громада не скучала, наш ізраїльтянин Натан зі Станіславова (Івано-Франківська) вигравав такі вихилися на акордеоні, що треба його дрібку притишувати. Потім підтягнув незлим голосом дещо амурно-ліричного забарвлення і зійшов зі сцени під гримі оплески присутніх.

А небо стояло захмарене, неспине. Тут і там почали появлятися парасолі над людьми. Дехто примостився під деревом. Більше не п. Свєніцький, він ніколи не відмовив ще датку на добру шіль. І він не один. Добре, що маємо таких людей.

Початок. П. Богдан Крамарчук, станичник, Плату, пильнував програму.

Державний американський гимн на піані виконала п. Царєградська, український — всі присутні. Вступне слово, добре виголосило мгр Люба Менжєва, голова Відділу: вона пояснила шіль нашого „Українського дня“, згадала хартию прав дитини. До ширшого обговорення теми приступив Микола Кушнір з добре опрацьованим рефератом. На загальнім тлі теми він спинився над долею української дитини в Україні, узравнаної совєтською владою. Українська дитина там часто позбавлена опіки батьків, її побут у тормизних обставинах, її терпіння з приво-ду ув'язнення батьків. Діти не мають можливості вивчати мову батьків. Наприклад, в Києві на велике число дитячих садків є 4 садки з

Цього року на „Веселому дні“, всі присутні діти до 14 років життя, які мають конто в Касі, дістали декоративну українізовану сорочину із „усмішкою“ — у шараварах. Члени дитячого хору „Молода думка“, філія Чикаго, які виступили на пікніку, дістали білі сорочки із емблемою „Молодої думки“.

Третій рік підряд, Каса „Самопоміч“ у Чикаго видає своїм членам квитки на кожний вхід зложених 250 дол., а на „Веселому дні“ витягають з „бочки“ шасливі квитки. При кінці дня відбулася розіграш квитків.

Ол. Пошванік
Микола Понеділок
Рятуйте мою душу

Обладнання та ілюстрації ЕДВАРДА КОЗАКА-ЕКО
Сторінок 503 Ціна 8:00 дол
СВОБОДА
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303

Увага! ІЗ НОВИХ ВИДАНЬ Увага! Можна вже замовляти в кінгсріському відділі при „Свободі“ НА ЛЮДСЬКИХ ОЗЕРАХ Поетії ВОЛОДИМИРА ДЕМУС Ціна \$2.50 з пересилкою. Мешканців стейту Нью Джерсі зобов'язує 5% стейтового податку. „СВОБОДА“ BOOKSTORE 39 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302

Українські танці в Кінгс Домініюм

У Вирджинії, недалеко міста Річмонд, постало нове місце з 200-акровим парком для різних розваг і забав, що зветься Кінгс Домініюм.

Там на головній площі між вежою „Еффе“ і великим водним фонтаном находиться величезна сцена, де переважно грас оркестра, або відчуваються різні розвагові виступи. А далі простягається „Інтернешнел вільдс“ та парк, а в ньому різні розвагові удогніднення.

А тому, що цього року Міжнародний Рік Дитини, то адміністрація того парку подбала, щоб на головній сцені час-від-часу були виступи деяких етнічних груп, а на майдані мали їхні прапори. Завдяки знайомому балетмайстрові Орестові Ласковому, який є виховником і інструктором суміського танцювального ансамблю в Балтіморі, та завдяки Енді Гузбі, який є ширим приятелем української молоді, між ними національними прапорами на самій середині поміщено великий український синьо-жовтий прапор, та нещодавно, 15-го і понеділок 16-го липня проголошено „Українськими Днями“ в Кінгс Домініюм.

На протязі тих двох днів, на головних брамах вишлі великі написи, що тєпер є „Українські Дні“, а голосники, що години пригдували туристам, що на головній сцені виступає великий ансамбль української молоді з Балтімору, а в шатрі мистецтва, находиться гарна українська виставка, де інструктор Василь Верний демонструє українську різьбу, а артист Теодор Кузьмю найновіше українське малюство.

І так на протязі тих двох днів понад 30 молоденських танцюристів під проводом п. Ореста Ласкова чудово виконували різні українські народні танці, як: Аркан, коломийку, чумака, дощик, козачок, гонак і т.д., а під час зміни одягу або перерви, молоденська солістка Нюся Гой при звуках оркестру Миколи Ціздина і Михайла Тербуха, співала веселі українські пісні, а також старша юначка Тереса Стасюк дуже вміло запевдала і пояснювала точки в мистецькій програмі.

За час „Українських Днів“ в Кінгс Домініюм понад 20,000 туристів мали нагоду вперше побачити українців і українське мистецтво, а п. Василь Верний, як вірний виховник, скористав з нагоди і роздав тисячі брошур англійською мовою „Правда про Україну“. Виконавці за свій труд не тільки отримали цілий ряд гримих оплесків від зацікавленої публіки, але і велику подяку від самого директора і членів місцевої адміністрації та похвалу за надзвичайно гарну програму. Так само представники української громади з Річмонд, склали

подяку і gratulacii за „Український День“, що був широко розголосний в американській пресі, з проханням щоб у вересні прибути на великий фестиваль Річмонд і зареєструвати українську громаду у Вирджинії. Кожного бо року на поібних фестивалях інші народи вшановують своїми виступами то хай Річмонд, хоч раз побачить український виступ.

Балетмайстер і суміський танцюрист з Балтімору радо його шільше прибути в неділю 16-го вересня ц.р. на фестиваль у Річмонд і виступити з гарними українськими танцями та піснями.

А. М. К.

ТАКА COMPANY
DEPARTMENT STORE
48 East 7th St.
Tel. GR 2-5000, New York, 10003

ПІТКИ ДМЦ, матеріали для шивання, хустини, дуже дешево в АРЦІ.

ЗБОРИ
ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ,
21-го ЖОВТНЯ 1979 р.

КЛІФТОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 64 Вільд, о год. 1-3 по пол. біля церкви св. Марії на Вашингтон вул. Проситися чл. прибути. — Управа.

HELP WANTED

ПОДРУЖЖЯ
Першорядний кухар, домашня господарка (butler), шофер Дім у Лонг Айленд, Н. Й. Останні рекомендації.
(516) 671-3361

РІЗНЕ

Найкраще місце на прийнятті, бенкети, ім'яни, хрестини, то-варські зустрічі, поминки і на всі нагоди —

HOLIDAY INN
of Somerville
US Route 22 (E. Bound)
BRIDGEWATER, N.J. 08807

• Тел. (201) 526-9500, а українськй мові (201) 526-1066.
• Власник українськй та під українським зарядом.

ПАМ'ЯТНИКИ
з різних гранітів, ставимо на цвинтарях св. Андрія в Бавнд Брукс і св. Духа — відома компанія фірма

К. М. КАРДОВИЧ
CONSTANTINE M. KARDOVICH
CYPRESS
HILLS MONUMENTS
800 Jamaica Avenue
Brooklyn, N.Y. 11208
Tel.: (212) AP 7-2332

Відкрито в кожний день, в суботу, включно, від 9-5 по полудні, в неділю 10-4 по пол.

На багачині і для вигоди клієнтів, радо відідемо до Вашого дому з проєктами і порадами

ФUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegion 4-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЦІЛАЯ І ЧЕСНА.
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Брукс і перенесенням тіл-них Останків з різних країн світу.
801 Springfield Avenue
IRVINGTON, N.J.
NEWARK, N.J.
ESeex 5-5555